

ENS

El nou santpolenc / Numero 50 / Gener 08 / Revista trimestral

Ruscalleda s.a.

EXCAVACIONS I TRANSPORTS

MOVIMENTS DE TERRES

TREBALLS PER AL CAMP

Avinguda Maresme, 9

08396 Sant Cebrià de Vallalta (Barcelona)

Tel. 93 763 10 12 - Fax 93 763 13 21

ruscalleda@ruscalleda.biz

Ceràmiques

Marbres i granets

*Banyeres i cabines
hidromassatge*

Mampares

Sanitaris

*Griferies
termoestàtiques*

Accesoris bany

Mobles bany

Mobles cuina

Electrodomèstics

Xemeneies

Barbacoes

*Elements decoratius
d'exterior*

Balustrades

*Tot tipus de material
per a la construcció*

Materials de construcció i decoració

Amargant

 Balay

TAU
CERAMICA

FRANKE

BOSCH

vives
AZULEJOS Y GRES

Pando

Teka

ZIRCONIO

SYSTEM-POOL
HIDROMASAJE

PORCELANOSA
CERAMICA

VENIS
CERAMICA DE ELITE

Bañacrill

**Projectes de Cuines 3D
DEMANI
PRESSUPOST**

Amargant **SANT POL DE MAR** - Ctra. de Sant Cebrià, s/n
Tel. 93 760 01 12 Horari: De 8 a 13 i de 15 a 19 h. Dissabtes matí obert

Amargant **PINEDA DE MAR** - Sant Joan, 42 (N-II) Tel. 93 767 14 16
Horari: De 9 a 13 i de 15 a 20 h. Dissabte obert matí i tarda

BLOCK
COCINAS

AUXIMOBEL

Seccions

Sumari pàg. 03 / Editorial pàg. 05 / Opinió pàg. 06 / Entrevista pàg. 11 / Notícies pàg. 14 / Salut pàg. 25 / Cultura pàg. 26 / Esports pàg. 35 / Les teves fotos pàg. 32 / Ràdio Litoral pàg. 46 / Política pàg. 48

Reportatge

L'ENS compleix 50 números / El Nou Santpolenc està de celebració. Amb aquest arriba als 50 números. Per això l'hem volgut homenatjar oferint-vos aquest reportatge, en el que repassem els seus 14 anys de trajectòria. / pàg. 16

Entrevistes

Entrevista / Xavier Solano

En Xavier va entrar a treballar al Parlament escocès com a analista de l'SNP i ara acaba de publicar el llibre 'El Mirall Escocès' (RBA), tot un èxit de vendes. / pàg. 11

Entrevista / Claudi Puchades

En Claudi Puchades és un dels referents del periodisme cultural del nostre país, i molt especialment de les arts visuals. / pàg. 26

Entrevista / Maurice Eckhard

En Maurice és un esportista d'èlit. Als darrers campionats del món de ciclisme adaptat va guanyar una medalla d'or en ruta, una de plata a la crono i una de bronze en pista. / pàg. 36

Edita / Ajuntament de Sant Pol de Mar **Redacció** / Ester Roig, Daniel Solano

Fotografia / Pito Estol, Ester Sauleda **Disseny gràfic i maquetació** / Daniel Solano

Impressió / Impremta Rodríguez **Publicitat** / Tel. 93 760 01 52 **Web** / www.santpol.org/ens

Correu electrònic / ens@santpol.org **Dipòsit legal** / B-24263-93 **Fotografia portada** / Pito Estol

El nou santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades

Castellar-Roca Instal·ladors, S.L.

AIGUA · GAS · ELECTRICITAT · CALEFACCIÓ · CLIMATITZACIÓ

MELCIOR CASTELLAR SOLER

C/. Verge de la Mercè, 24
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)
E-mail: mcastellar@castellarroca.com
Tel. 93 760 06 75 - Fax 93 760 45 14
OFICINA I CORREU: C/. Dr. Riera Vaquer, 23 baixos

EMPRESA INSTAL·LADORA AUTORIZADA
PEL DEPARTAMENT D'INDÚSTRIA DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA.

MONJARDI

Estudi de jardineria. Flors. Complementos
Jardineria sostenible de baix manteniment
Tractaments integrals ecològics

Anselm Clavé, n. 1
08395 Sant Pol de Mar
Tel: 659 77 31 92

PROPERA OBERTURA

GREMI DE
JARDINERIA
DE CATALUNYA

**Aleix Lluveras
Fuster**

Tel. 93 762 47 63
Fax 93 760 08 59

*amanides,
embotits, patés,
coques calentes,
formatges, vins,
caves i fondue
de xocolata
...*

Carrer de la Riera, 13 - Telèfon 93 760 23 73
08395 Sant Pol de Mar
www.restaurantlacasa.com

òptica st. pol

ÒPTICA-OPTOMETRISTA COL·LEGIADA NÚM. 13.497
plaça estació, 2 08395 sant pol de mar
tel 93 760 45 46 fax 93 760 45 46

GUCCIRAYBANVOGARTARMANIVOGUE
MOSCHINOADOLFODOMINGUEZVUARNET
OXYDOSILHOUETTETOUSAGATHARUIZ
LAPERLAVERSUSBENETTONGUESS

- Revisions oculars gratuïtes
- Tonometria (revisió del glaucoma) servei gratuït
- Adaptació de lents de contacte
- Taller de muntatge propi
- Òptica infantil

Foto: Pol Maresma

L'ens arriba als 50 números

Després d'aquest parèntesi engegarem una nova etapa de El Nou Santpolenc. Una etapa que volem que sigui de renovació però que encetem amb un número una mica especial. En ell pretenem fer una reflexió sobre la nostra revista i el seu paper en el poble de Sant Pol, aprofitant que avui arribem als 50 números. En motiu d'aquest aniversari volem repassar la trajectòria de la publicació per mirar de cara al futur amb optimisme i il·lusió, però també tocant de peus a terra. Ara que hem arribat fins aquí és hora que ens preguntem: Cap on ha d'anar l'ENS? Què volem que sigui? I aquesta resposta l'hem de trobar tots plegats.

La història de l'ENS sempre ha anat lligada a la història de Sant Pol i les seves pàgines reflecteixen tots aquests anys de vida del poble. Va començar amb un moment d'esclat de la participació ciutadana, dels consells municipals, ha viscut el canvi econòmic, demogràfic, urbanístic, va patir la politització i ara potser s'ha estancat en la professionalització. Estem en un poble canviant, que intenta adaptar-se a una nova realitat. Igualment, l'ENS està en un moment d'incertesa, buscant el seu paper en la societat, mirant de retrobar el seu camí. Són 50 números en els que han participat moltes persones i entitats, s'hi ha tractat temes valents, d'altres de més populars, ha depès de diferents equips de govern, ha viscut diverses etapes, algunes d'encertades, d'altres de no tant. Però després de 14 anys segueix existint i està a les nostres mans que no mori, per poder celebrar tal vegada l'edició de 50 números més.

Al número que teniu a les mans hi veieu una nova imatge, també s'hi ha inclòs noves seccions, però el canvi més significatiu encara ha d'arribar. Ha de ser aquell que aporteu tots vosaltres: les entitats, els grups d'opinió, en definitiva, les persones. En un món que evoluciona tan ràpid, la comunicació no n'és una excepció. Des d'aquell llunyà número 1 tenim nous mitjans, noves maneres de comunicar-nos, i l'ENS ha de trobar el seu espai. Quan naixia el primer número de El Nou Santpolenc ho feia amb un triple objectiu: informar els santpolencs de tot allò que passava, esdevenir un arxiu de notícies i constituir un mitjà de participació on tothom pogués expressar les seves opinions, tant les entitats com les persones. La ràdio i la web cobreixen la notícia immediata, les diferents agendes ens informen de les activitats, s'ha editat llibres que recullen la història del poble... Arribats a aquest punt ens preguntem: quin és l'objectiu de l'ENS avui? I encara més, és necessari? Quan tenim coberts els dos primers objectius amb altres mitjans, l'únic camí que li queda a l'ENS per a la seva supervivència és el de la participació. El Nou Santpolenc ja va ser aquest mitjà de participació i ho ha de continuar sent, només hem de definir de quina manera i amb quins canvis. Per tant, us animem a que us feu vostra aquesta publicació, que ens suggeriu els diferents apartats que us puguin interessar i que us animeu a enviar-nos les vostres col·laboracions. També convidem a totes aquelles entitats i persones interessades a formar part del Consell Assessor que volem recuperar aquest 2008. L'ENS ha de ser la revista del poble, només així podrà sobreviure en un món on l'excés de comunicació ens ha deixat més incomunicats que mai.

Ens trobem a les portes d'un nou canvi, quan s'està esgotant el camí de l'urbanisme, i en un moment d'incertesa econòmica. Sant Pol ha arribat fins aquí, i ara què? Què vol ser a partir d'ara? Responent a aquesta pregunta sabrem què ha de ser l'ENS en el futur. És hora de plantejar-nos-ho tots plegats i des d'aquestes modestes pàgines se'ns ofereix un altaveu. Fem-lo servir.

Fa temps que un grup de gent sota el nom de *Santpolwireless* (Sant Pol sense fils) estem impulsant les xarxes sense fils a Sant Pol. Pretenem crear un espai on puguem fer ús lliure de la xarxa, sota el principi que l'accés a la informació és un dret i no un servei de pagament. Som totalment afeccionats i sense cap mena d'ànim de lucre i ens basem en els *padrins* que no és més que un particular que compra i s'instal·la el node (repetidor de xarxa) a casa seva.

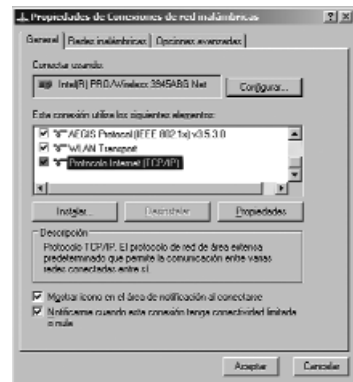
D'aquesta manera el *padrí* rep millor senyal i ajuda a expandir la xarxa. Mirem d'arribar a tot arreu de Sant Pol, però això també depèn de la col·laboració ciutadana ja que nosaltres no sabem ni podem instal·lar nodes, sols indiquem el model i els configurem per arribar a la xarxa. La resta depèn dels *padrins* que col·laboren a cada zona. Cal dir però que cobrim molta part de Sant Pol i cada dia creixem més, ara mateix som la xarxa sense fils lliure més àmplia del Maresme i una de les més extenses de Catalunya. Si voleu col·laborar escriviu a llistaspw@polnetwork.net

Per a connectar-vos cal que valideu que les propietats del vostre adaptador sense fils tingui el servei de IP i DNS automàtics. Depenen del sistema operatiu es configura per diferents vies, però bàsicament cal que aneu a la connexió sense fils del vostre equip, seleccioneu les propietats i editeu les propietats del TCP/IP

1

2

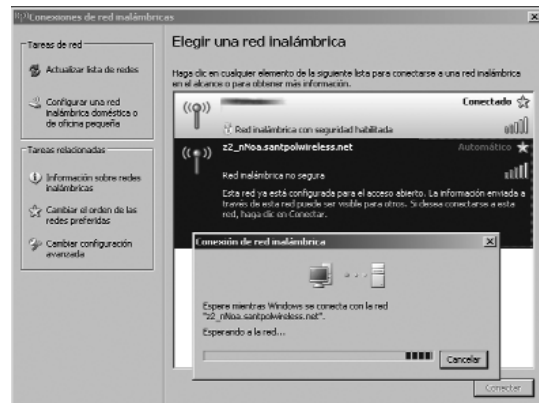

3

Un cop validat el punt 3, visualitzeu les xarxes sense fils. Les que portin el sufix *santpolwireless* són xarxes lliures de Sant Pol.

4

Marqueu el punt d'accés de SantPolwireless del qual rebeu més senyal i connecteu-vos lliurement a la xarxa.

L'IEC

David Pagès i Cassú

L'any 1907, sota l'impuls d'Enric Prat de la Riba i d'un grup extraordinari de ciutadans, es va fundar l'Institut d'Estudis Catalans, l'acadèmia catalana de les ciències i de les humanitats. El seu naixement responia al desig d'atendre la voluntat de rescatar, ordenar i organitzar l'alta cultura catalana, obrint-la amb criteris científics i rigorosos als corrents europeus.

L'IEC, que des de l'any 1922 és membre de ple dret de la Unió Acadèmica Internacional (UAI), és un grandios creuer cultural: reuneix un nombre considerable d'acadèmics de tots els territoris de llengua i cultura catalanes. Posseeix vint-i-sis societats filials amb més de 8500 socis que cobreixen les més variades disciplines. Compta amb cinc seccions, que treballen autònomament i coordinadament: la Històrico-Arqueològica, la Filològica, la de Ciències Biològiques, la de Ciències i Tecnologia i la de Filosofia i Ciències Socials...

L'Institut és una acadèmia molt activa. De fet, les seves primeres passes ja varen fer palesa una voluntat de dinamisme i d'eficàcia. En aquells anys salvà moltes obres del patrimoni romànic del Pirineu Català, fundà el Servei Meteorològic i el Cartogràfic, posà els fonaments de la Biblioteca de Catalunya i de la mateixa Universitat Autònoma... A més a més, com és ben sabut, dedicà molts esforços a una qüestió que era inajornable i que va resoldre d'una manera formidable: la codificació del català.

En els nostres dies, la tasca duta a terme és

igualment ingent. Només alguns exemples d'activitats que duu a terme per a fer-nos-en una idea: l'elaboració del nou Diccionari, el lliurament d'informes sobre el canvi climàtic i l'ús social de la llengua..., l'emissió de dictàmens sobre la sanitat, l'Estatut, l'art de la Franja..., l'encàrrec, per part de la UAI, d'una recerca transversal sobre la dignitat humana...

Una dada ben eloqüent: l'IEC és la primera editorial acadèmica en català del país. I és que, com diu el seu president, el Doctor Salvador Giner, "L'IEC és, sobretot, una casa racionalista, una acadèmia avançada i científica, preocupada pel coneixement objectiu i per aconseguir que aquest arribi a la ciutadania".

Sovint es parla de la necessitat que tot país modern i avançat tingui una veu autoritzada, acadèmica i científica que, des d'una posició d'absoluta independència i rigor, analitzi curosament els afers importants. Si això és així, hem de

dir l'IEC que està acomplint amb èxit aquesta tasca pel fet que exerceix amb normalitat el rol d'organisme científic de referència per als grans temes de debat públic.

Estem convençuts que aquest centenari, que es concretarà amb molts actes, ajudarà a possibilitar acostaments i a refermar vincles entre l'IEC i la societat civil i, alhora, a prendre encara més consciència que tenim una acadèmia de primera divisió, amb un prestigi i una solvència extraordinaris.

“ Sovint es parla de la necessitat que tot país modern i avançat tingui una veu autoritzada, acadèmica i científica que, des d'una posició d'absoluta independència i rigor, analitzi curosament els afers importants. Si això és així, hem de dir l'IEC que està acomplint amb èxit aquesta tasca pel fet que exerceix amb normalitat el rol d'organisme científic de referència per als grans temes de debat públic. ”

Mostra de mots referits a Sant Pol que recull el Diccionari Coromines

(continuació)

Autor: Lluís Cabruja i Garriga

SANGRENTA [...], podem fiar-nos de l'ús marítim per indicar la calma absoluta de vent i d'onada, no han dit mai altra cosa els pescadors i navegants nostres (almenys tots els del Maresme oriental, 1918, 1920, 1925...,1953...) que *calma sangrenta*, i no pas l'horrend castellanisme *calma chicha* que sento ara mant esportista de catalanes famílies (tampoc he sentit gaire el bon sinònim *calma blanca*). Diccionari Coromines.

Comentari. Continuant la conversa que vam encetar amb en Josep Tarridas en el núm. 48 de l'ENS, em fa notar que els castellanismes, com el de *calma chicha* per comptes de *calma sangrenta* i *calma blanca* han influït molt en la nostra parla, ja que molts dels pescadors són forasters però arrelats a Arenys des dels anys 60 i que provenen sobretot d'Andalusia. D'oriunds del Maresme ja són pocs, alguns també són rapitencs, és a dir de Sant Carles de la Ràpita i ells no aprenen les nostres paraules, més aviat és al revés. Per això recordem les nostres paraules.

"SARDINELL, és una 'rebava de la vorera dels carrers' (StPolM., 1930); aplicat especialment al "*sardinell de la porta*, [...] per al lloc on l'habitant posa un nombre de pedres assenyalant al sereno el nombre corresponent de l'hora que havia de cridar-lo de bella nit (això feien també els pescadors de StPolM perquè els despertés el paler, no sé si en el llindar o davant la porta, quan hi havia vorera". Diccionari Coromines.

Comentari. En Josep recorda que havia sentit explicar que algun pescador per fer-li la punyeta a un altre canviava les pedres de lloc. O que quan hi havia temporal el sereno cridava la gent pel seu nom per fer anar les barques per munt. Però avui s'ha perdut la paraula "sardinell". Si hi ha algun lector que la recordi, li agrairé que ens ho faci saber.

"SENYA, 'senyals', plural. Ja apareix en un text del *Consolat* (S. XVI?), per a les senyes dels pescadors, accident de la costa que prenen com a senyal o punt de referència per fixar la situació d'un punt de la mar. Així ho explica [Pere] Coromines en *Jardins de Sant Pol*: "Jo m'estava al forat de popa ... En mar! ... venia contra nosaltres una mola de peix ... Enraonant entre ells, fixaren el lloc on ens trobàvem per les senyes que prengueren de la costa. L'operació és molt senzilla. S'entreguarden dos punts de la costa a estribord de la barca, un de prop, p. ex. "La Cabra", i un de lluny, com és ara "Grimola", i quan l'un cau exactament darrere l'altre, diuen que 've la Cabra per Grimola'.

Al mateix temps es prenen dues *senyes* a babord, també l'una exactament darrere l'altra, i amb aquests quatre punts tiren dues línies rectes que formen angle en el cap de mort de la barca.

El lloc així fixat és ben precís, moltes vegades rep un nom ... Les *senyes* són els punts d'orientació, i *pendre senyes* és determinar el paratge de la mar on es troba la barca". Diccionari Coromines

Comentari. Continua en Josep explicant-me "com nosaltres arribem d'en mar(c), ens preguntem l'un a l'altre 'on esteu calant?' "I responem: doncs des de la 'farola' de Calella per 'Rof' de Malgrat". Agraïxo la consulta que he pogut fer a les senyes cedides per Miquel Castellà i l'Ester Pujol de cal Negre. Per cert que el seu pare de l'Ester, en Jaume Pujol ens parlava de 'La pesca al bou' a IDEAL Periódico de los Jóvenes de Acción Católica Número extraordinario, del mes de maig de l'any 1957. IDEAL es va publicar a la nostra vila des de l'any 1949 fins al 1957. En aquest article Jaume Pujol escriu: "Existeix en la memòria de cada pescador expert, un veritable plànol de la topografia submarina, inclús fins més enllà de les sis milles. Qualsevol d'ells us sabria donar raó d'on es troba cada paratge, quines senyes el determinen i quina mena de peix s'hi sol agafar". I tot seguit hi afegeix un munt dels accidents més sobresortints i més coneguts. Un altre dia en parlarem.

"SIRGA, 'corda per tirar i fer seguir una embarcació des de terra i usos anàlegs'. Essent el plec de corda, passa també, naturalment, a designar la mida de corda que es pot aplegar en una plega. A StPolM els pescadors m'ho precisaven dient que una *sirga* tenia 55 braces de longitud, si bé algunes les feien de 50; i que el mot tant designava la mesura com el rotlló de cordes d'aquesta mida (1930), sovint usats per escandallar".

[...] " a un carreter de StPolM li deien "en Sirques" o "Xirques", 1920) etc." Diccionari Coromines.

Comentari. En Josep continua aclarint-me l'ús dels mots. És una corda dura que es feia servir per arrossegar les barques cap en terra. Podia tenir 60, 70 braces. En Matapeix ho feia sovint, ell des de terra i la barca en mar, caminant per la vora, l'anava arrossegant amb la sirga a l'esquena. Dèiem, la porta a la sirga. No li sona el nom del pescador que li deien Sirques o Xirques.

"SOM, en el català comú ha restat *som* amb el seu paper originari d'adjectiu, però ja no aplicat als cims emergents, sinó al fons, quan puja cap a una superfície; i dit generalment dels líquids i de les aigües, en particular les fluvials i marines, s'ha convertit en sinònim de 'superficial': "superficial, de poc fondo"... "en aquest pou no hi ha trobat aigua *soma* (però si cavéssim més...)" St. Cebrià de Vallalta, StPolM, 1930, 1931.

Joaquim Ruyra l'aplicava a l'atenció, i també en feia un substantiu, dient-ho d'un cim submarí (crec haver-ho sentit jo també a StPolM". Diccionari Coromines.

Comentari: Cim submarí no li sona a en Josep, però sí que confirma que aquí en diuen un sec, poc fons, a poca profunditat. Quan vas amb la barca sembla que toquis en terra i t'esveres, perquè només hi ha dues braces.

"SOT 'clotada', 'forat', 'fondal', 'solc'. En la mateixa zona on *sot* significa 'valleta fonda' també pren *ensotat* el matis de

'situat més avall, més cap al fons' (Sant Pol de Mar, i Maresme, 1920...).

“**SOTA**, *sotacel*, bella i útil paraula, que he sentit força als navegants del Maresme “hi ha *sotacel*, no ho veu?” quan hi ha una cortineta de núvols poc visibles, arran de l'horitzó marí. [St PolM 1925...]. Diccionari Coromines.

Comentari. Per en Josep aquestes paraules encara són ben vives, les continuem dient. Això encara és viu.

“**VEL**, ‘vela de nau’. Els pescadors de StPolM quan veien començar una tempesta elèctrica, referint-se als llampecs tenien la dita tradicional optimista: “no toqueu a la *vela*, “ però d'ençà que amb això, fa poc temps, va passar un fracàs, ja no s'ha dit més”, em confiava amb gravetat un amic meu, el 1924”.

“*Envelar* en part fou derivat de *vel*. *Envelat* m[ascu]lí] (horroritzem-nos dels acastellanats que diuen *entoldat*”. Diccionari Coromines.

Comentari. També és Coromines qui en el seu *Diccionario Crítico Etimológico castellano e Hispánico* diu a l'entrada de CARPA II: “Nótese que *carpa* no se aplica sólo a la tienda de campaña, sino a cualquier toldo, por ej. el de un carro; en Colombia lo he oído a aplicar a un gran entoldado de feria”. Em diu el company que l'expressió “no toqueu a la vela” no l'ha sentida mai i que tampoc ell no diria mai “carpa” per referir-se a l'envelat. En canvi comentem que durant la nostra passada Festa Major cada cop se sent més entre els vilatans i estiuejants el mot *carpa* referint-se a l'envelat o “entoldat” que tan horroritza Coromines. Fixem-nos com el mateix autor argumenta l'aplicació de “carpa” a un gran

“entoldado de feria”. Així, doncs, podem deduir que el mot “carpa” ha entrat al català per via del castellà. Potser és per això que el Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans en la segona edició tampoc admet “carpa” per envelat.

“**XUMAINA**, Maresme, jo mateix recordo de jove haver oït algun cop als pescadors de StPolM *xumaina*, per un temps de mar sense vent, però més xafogós que la mera calma *sangrenta*; i trobo que el meu pare també s'havia anotat “es diu que fa *xumaina* quan el temps està en calma amb senyals de pluja”, de boca del pescador més savi en vocabulari, el que em solia informar: 1927, *Llibre de St.Pol*”. Diccionari Coromines.

Comentari: En Josep entén aquest mot com quan la pluja és molt fina, que sembla que no et mulles però et mulles, que fa xim-xim o plugim, que plovisqueja o com diuen els bascos el *xirimiri* recurrent a un altre mot foraster. Com veiem, el significat que dona Coromines no coincideix amb el que avui s'entén per *xumaina*. Ja hem dit manta vegada que els mots amb el temps i el desús poden canviar de significat. És per això que continuem publicant aquesta mostra de mots perquè no se n'acabi de perdre la memòria i l'ús. I per nosaltres, recollir, escriure i recordar aquestes paraules és molt important perquè així deixem constància que Coromines ha sigut el notari de la nostra parla i doncs de la llengua.

NOTA. El recull sense els comentaris de Mostra de mots referits a Sant Pol de Mar que recull el Diccionari Coromines s'ha publicat juntament amb altres col·laboracions d'amics i deixebles a Studia in honorem Joan Coromines, per Pagès editors. Lleida. Gener 2007

Les fases de la lluna

Núria Anglès

Lluna quart creixent

Sant Pol està sol,
com a mi m'agrada,
i la solitud
plena de records
que les nits s'allarguen.
I l'ona escriu
sobre la sorra
tot lo de l'estiu.
Escriu lentament
sense pressa
i de lletra a lletra
s'atura i pensa

i passa el jorn
i arriba el vespre
i el mar enamorat
borra l'escriu
en una onada.
L'angoixa un record
que el pensament
no pot esborrar-lo.
Sant Pol està sol
com a mi m'agrada.

(* Poema extret del llibre de poesia “La Lluna” de Núria Anglès)

Racó literari

Escriu? Tens alguna poesia teva o potser algun conte? T'agradaria publicar els teus escrits en aquesta revista? Des d'ara obrim aquesta secció literària per donar una oportunitat a tots aquells que escriu de publicar les vostres creacions en aquest espai. Ens podeu enviar els vostres escrits a ens@santpol.org, o deixar-los a la nostra oficina situada a l'edifici de les Tribunes (C/ Manzanillo, 17). Animeu-vos!

CURACIÓ EMOCIONAL

- Ansietat · Depressió
- Fòbies · Estrès
- Dols i pèrdues

TERÀPIA FOCALITZADA EN LES EMOCIONS
NENS - ADOLESCENTS - ADULTS

institutself@iespana.es · 93 760 34 26 · Sant Pol de Mar

MIQUEL PÉREZ PALLEJÀ

Psicòleg Clínic o Psicoterapeuta
E.M.D.R Practitioner
Col·legiat nº 9801

mou-te

Centre de gimnàstica i Recuperació Funcional

Tonificació
Aeròbic
Steps
Ioga
Dansa
Balls d'envelat

C/ Ignasi Mas Morell, 15-17
08395 Sant Pol de Mar
Tel 93 760 12 97 / 610 823 862

Especialitat en:
CARNS A LA
BRASA I PIZZES

Diumenges nit i dilluns tancat

Carrer Nou, 50 - Tel. 93 760 11 22 - Sant Pol de Mar

FUSTERIA-EBENISTERIA
Josep M^a. Puigvert

C/ Bonavista nº29
(08395) Sant Pol de Mar

Tel. i Fax (93) 760 02 57
Mòbil 647 535 000

Manel Ramírez
Taller Mecànic

Verge de Montserrat, 30-34 B
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona) Tel./Fax 93 760 01 34

PINTURA I DECORACIÓ
PINTURA I DECORACIÓ

Joan Vives Carreras

C/ Roger de Flor, 21 · 2on 1a - A
Tel. 93 760 23 56 / 686 720 868
Sant Pol de Mar

rosabel

Pujada St. Pau, 1
T. 937 601 446

08395 Sant Pol de Mar

“Fa més de cinc anys que visc a Edimburg, però un dia m’agradaria tornar a Sant Pol”

- ***Sant Pol té un infiltrat al Parlament escocès. Es diu Xavier Solano i és un santpolenc d’adopció que va estudiar ciències polítiques i un bon dia va decidir marxar a Escòcia per estudiar aquest país tan similar al nostre. Poc temps després, en Xavier va entrar a treballar al Parlament com a analista de l’SNP i ara acaba de publicar el llibre, ‘El Mirall Escocès’ (RBA), tot un èxit de vendes.***

Ara vius a Escòcia i ets assessor de l’SNP. Trobes a faltar gaire Sant Pol?

I tant! Sant Pol és el poble que m’ha vist créixer, on viuen els pares i on tinc part dels meus millors amics. És clar que trobo a faltar Sant Pol. Potser el que em fa la vida més fàcil és el fet que tinc molt clar que, tot i que ja fa més de cinc anys que visc a la capital escocesa, un dia tornaré i esperem que ho pugui fer a Sant Pol o, si més no, ben a prop.

Com ha aconseguit un català entrar a treballar al Parlament d’Escòcia?

Doncs ha estat gràcies a un conjunt de factors. Primer, que quan el 2002 vaig decidir agafar la maleta i marxar, tenia molt clar quin era el meu objectiu: treballar com assessor pel partit independentista, és a dir, del Partit Nacional Escocès (SNP en les seves sigles en anglès) al parlament d’aquest país. Òbviament aconseguir aquesta fita personal no ha estat gens fàcil. Recordo

“ A la UE del segle XXI sorgiran nous estats i ho faran a través de referèndums. És qüestió de temps. Ara bé, cal que els polítics catalans comencin a treballar sense complexos en aquesta direcció. A Escòcia el procés està més avançat, i això que només han començat a caminar políticament fa vuit anys, i no pas trenta, com a Catalunya. ”

que vaig haver de treballar de cambrer durant força temps en un hotel d'Edimburg mentre aprenia la llengua del país i em familiaritzava amb el sistema polític escocès i britànic.

Potser el segon factor més important a l'hora de fer possible que pogués entrar a treballar al Parlament escocès ha estat el fet que a Escòcia els partits polítics estan pensats com a empreses. És a dir, a Escòcia quan un partit necessita un analista posa un anunci i s'hi presenta qui vol. Jo no coneixia ningú i vaig haver de passar diverses entrevistes amb jurats de fins a sis persones, entre les quals alguns diputats, i també diverses proves tècniques. Finalment, em van oferir la vacant malgrat que jo era estranger i que, en aquells moments, no tenia coneguts entre la classe política escocesa.

Acabes de publicar el llibre "El Mirall Escocès" i ha estat tot un èxit. Què hi expliques?

Intento explicar dues coses. La primera és que Escòcia no és només whisky, rugbi, golf i faldilles. Escòcia és una nació complexa, moderna, innovadora que s'està reinventant a si mateixa en tots els nivells. És un país de cinc milions d'habitants que estic segur que ens donarà exemples a seguir i ens demostrarà que els catalans estem perdent el temps formant part d'Espanya. Ells són un país orgullós, que no vol dir millor, i que parteix d'una realitat molt dura en certs àmbits: grans bosses de pobresa, nivells de salut per sota la mitjana europea, un dinamisme econòmic minso comparat amb el català, etc. Però tot i això, Escòcia ja fa 10 anys que va començar a confiar en si mateixa i, políticament, ja ens ha passat al davant. I això és tot just el principi, perquè s'hi han posat de debò.

La segona cosa que volia explicar en aquest llibre és que els escocesos han trobat una fórmula excel·lent per a resoldre molts dels seus problemes bàsics, i ens donen una pista de com resoldre els de Catalunya. Aquesta fórmula consisteix a entendre la independència com una eina i no pas com una fi. A Escòcia l'SNP, el partit independentista, ha aconseguit per primera vegada esdevenir el partit polític més votat i amb més diputats del país. Això ha estat possible perquè l'SNP ha guanyat la batalla ideològica davant els grans partits unionistes britànics (el partit

Laborista, el Conservador i el Liberal Demòcrata). L'SNP ha començat a convèncer a la gent que una Escòcia independent tindria moltes possibilitats de convertir-se en una nova República d'Irlanda, en una Suècia o en una Finlàndia. És a dir, en un petit estat europeu increïblement reeixit, amb representació directa a la UE per defensar els seus interessos i amb poders per dissenyar una política fiscal a mida de la seva economia (i no pas a mida de l'economia londinenca), evitant així tornar a ser espoliada del seu petroli i gas del Mar del Nord.

Per tant, en aquest sentit, la independència és una eina per millorar el present.

Exacte. I com a català tenia l'obligació de traslladar aquesta estratègia tan positiva i eficaç a Catalunya. Perquè aquest país del nord ja camina amb peu ferm cap a la seva independència. A més, a diferència de Catalunya, Escòcia és considerada nació pel seu estat, el britànic, i moltes de les seves competències són exclusives de veritat. També té reconegut el dret a independitzar-se a través d'un referèndum, Londres no li envaeix competències, tenen seleccions nacionals pròpies i oficials, té un sistema de finançament basat en una fórmula transparent, li publiquen les balances fiscals i, com no podia ser d'una altra manera, els ciutadans escocesos poden escollir si posar la bandera escocesa i les lletres SCO a la matrícula del seu cotxe.

Calia doncs deixar clar que Escòcia ens demostra que

“ Ens cal un estat amb veu pròpia a Europa i al món amb un únic objectiu: defensar els interessos i millorar el nivell de vida dels seus ciutadans. Tres-cents anys de control exterior han estat suficients. Al meu entendre, ara toca que Catalunya torni a agafar les regnes del seu destí, tal i com s'està fent també a Escòcia. ”

Catalunya està sent maltractada pel seu estat, l'espanyol. També ens recorda que els ciutadans de Catalunya, com els d'Escòcia, mereixen ser la prioritat número u del seu estat, com a qualsevol país normal del món. Allà dalt, cada cop hi ha més gent que té molt clar que només queda una solució: crear un estat propi per Escòcia. Sense anar en contra de ningú, només a favor dels escocesos per així poder millorar el nivell de vida de tots i cadascun dels ciutadans.

Hi ha gaires similituds entre el fet nacional català i el fet nacional escocès?

Si, n'hi ha moltes. Com diu el Primer Ministre escocès al prefaci d'"El mirall escocès": "Escòcia i Catalunya són velles nacions d'Europa. Nosaltres hem escrit part de la història d'Europa com a països independents i lliures". A més, no cal dir que totes dues nacions sempre han mantingut una clara voluntat d'autogovernar-se. Hi ha un detall curiós entre Escòcia i Catalunya; si ens fixem en les seves històries, tenen punts en comú importants i significatius. La gran diferència és que Espanya no és el Regne Unit. Al segle XV Escòcia i Anglaterra unien les corones, en aquest mateix segle també s'unien les Corones d'Aragó i de Castella. La diferència és que al Regne Unit encara avui no existeix el títol de Rei o Reina britànica, sinó que continuen sent els reis d'Anglaterra i d'Escòcia, separats. A Espanya, en canvi, ràpidament es va substituir Castella i Aragó per Espanya.

D'altra banda, l'any 1707 Escòcia perdía la seva independència política tot signant la unió amb Anglaterra. Poc després, Catalunya queia abatuda davant els exercits castellans i francesos, només set anys més tard, el 1714. Des de llavors, ambdues nacions han intentat tornar a ser les propietàries dels seus respectius destins. I veig molt clar que cada cop som més a prop d'aconseguir-ho.

Molts escocesos estiuegen a pobles com Calella. Com ens veuen als catalans?

Doncs bé, això dependrà de si coneixen el fet català o no. Per desgràcia Catalunya ha restat amagada del món, i en molts sentits encara ho està. Escòcia, en canvi, sempre s'ha presentat al món com el que és, un país fet i dret. Per posar un exemple, la seva potent

indústria del whisky quan etiqueta els seus productes només fa referència a Escòcia. A Catalunya, en canvi, la indústria del cava fa tot el contrari i amaga la paraula Catalunya. El primer anunci que veus als aeroports escocesos diu: 'Welcome to Scotland'. Mentre que aquí t'anuncien la Costa Brava sense identificar-la amb Catalunya. Fets com aquest fan que Catalunya sigui un país desconegut, fins i tot per a molts dels estrangers que la visiten.

Obviament, per part dels escocesos que coneixen l'existència de Catalunya sempre hi ha hagut clares mostres d'amistat i comprensió. No cal dir que entre els independentistes aquestes mostres encara van més enllà.

Escòcia és a punt de convocar un referèndum d'autodeterminació. Creus que Catalunya seguirà les mateixes passes?

A Escòcia el govern vol convocar un referèndum, però recordem que, ara mateix, el govern independentista es troba en minoria parlamentària i que per tirar endavant una llei de referèndum es necessita el suport de la majoria del parlament. Així doncs, estem treballant per convèncer a la societat i a la resta de partits polítics per a que donin la paraula al poble, que és qui hauria de decidir sobre el futur polític del país. I en aquest sentit, jo estic segur que Catalunya seguirà les mateixes passes.

A la UE del segle XXI sorgiran nous estats i ho faran a través de referèndums. És qüestió de temps. Ara bé, cal que els polítics catalans comencin a treballar sense complexos en aquesta direcció. A Escòcia el procés està més avançat, i això que només han començat a caminar políticament fa 8 anys, i no pas 30 com a Catalunya. Cal doncs que ens posem a treballar de valent si volem que Catalunya esdevingui una societat més rica, més justa, més sana, més competitiva, més segura, més ecològica i més preparada. És a dir, un estat amb veu pròpia a Europa i al món amb un únic objectiu: defensar els interessos i millorar el nivell de vida dels seus ciutadans. Tres-cents anys de control exterior han estat suficients. Al meu entendre, ara toca que Catalunya torni a agafar les regnes del seu destí, tal i com s'està fent també a Escòcia..

El Llibre: **El Mirall Escocès**
Autor: Xavier Solano
Editorial: Dèria

Més informació: <http://xaviersolano.blogspot.com>

Primera Fira del traster obert a Sant Pol

L'Associació de Dones de la Vallalta va organitzar el passat 11 de novembre la primera Fira del traster obert, que va tenir lloc durant tot el matí al Parc del Litoral. La fira està adreçada a particulars i la idea és que es puguin vendre aquelles coses que tots tenim a casa i no fem servir, però que estan en bon estat i no volem llençar, o potser tampoc tenim a qui donar-les. D'aquesta manera una altra persona les aprofita i les pot adquirir a un preu molt assequible.

La iniciativa va prendre forma perquè en el si de l'associació hi ha sòcies de diferents nacionalitats i en els seus països és habitual aquesta pràctica, sobretot als Estats Units, com es mostra a les pel·lícules. La fira, que comptava amb 12 paradetes, va tenir una bona acollida i ja va trobar molta gent interessada a participar en la propera edició, que es prepara de cara a la primavera. La iniciativa pretén tenir continuïtat i se celebrarà dos cops a l'any.

Foto: Pito Estol

Beatifiquen a Roma una monja santpolenca

Bonaventura Sauleda Paulís (Beata Mare Josefina), filla de Sant Pol i assassinada durant la Guerra Civil per les seves conviccions religioses, va ser beatificada a Roma el passat 28 d'octubre juntament amb 497 màrtirs més, molts d'ells catalans, en la que va ser la beatificació més nombrosa de la història. La cerimònia es va fer a la plaça de Sant Pere del Vaticà davant de desenes de milers de persones, entre ells una representació santpolenca que va viatjar expressament a Roma per assistir-hi. És la primera dominica contemplativa de l'Estat espanyol beatificada.

Foto: Ester Sauleda

Bonaventura Sauleda Paulís (Ventureta) va néixer a Sant Pol de Mar el 30 de juliol de 1885. Era la desena filla de Victorià Sauleda i Josepa Paulís. El 1905, als dinou anys, entrà al convent de Montsió, de Barcelona. El 19 de juliol de 1936, amb les altres monges, va haver de

deixar el monestir i buscar acollida en diferents llocs; va poder haver-se refugiat al poble natal, entre els seus familiars, però va preferir quedar-se al costat d'altres religioses i va assumir la cura de les mateixes. El matí del 31 d'agost va ser capturada i sotmesa a un penós interrogatori de dotze hores; li exigirien, entre altres coses, que descobrís el parador del capellà i de les altres germanes, però no van aconseguir que delatés a ningú. El martiri va continuar i, després de ser torturada cruelment, l'endemà van trobar el seu cadàver a l'Hipòdrom. Havia complert 51 anys.

Foto: Ester Sauleda

Foto: Ester Sauleda

***Carme Rusalleda,
la cuinera amb més estrelles***

Carme Rusalleda s'ha convertit en la cuinera que té més estrelles del món, amb un total de cinc, després que el seu restaurant Sant Pau de Tòquio (rèplica exacta del de Sant Pol) hagi estat guardonat amb dues estrelles per la prestigiosa guia Michelin. Aquestes estrelles s'afegeixen a les tres que té l'establiment del Carrer Nou, que ja va aconseguir la màxima distinció el 2005. La Carme va obrir aquest restaurant a Tòquio fa només tres anys, però ja s'ha convertit en un referent a la capital nipona. El Sant Pau de Tòquio està situat en ple centre històric d'aquesta ciutat que despunta amb èxit en el panorama gastronòmic i que, amb un total de 191 estrelles en la primera edició de la guia, passa la mà per la cara a les capitals tradicionals com París o Nova York, a les que dobla en distincions.

DAMASC

SANT POL DE MAR

C. Ignasi Mas Morell, 3
08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)
Tel. Fax 93 760 30 58

- Cortines
- Tapisseries
- Cobrellits
- Confecció a mida
- Llençols
- Tovallols
- Nòrdics
- Regals
- Mobles auxiliars
- Catifes
- Bany
- Làmpades
- Llistes per nadons

Moda i
Complements
per a la Dona

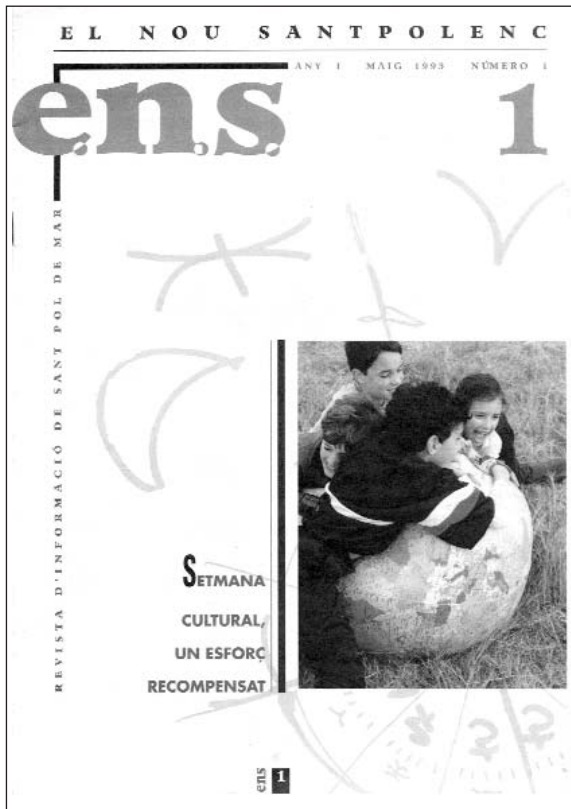
Ems hem traslladat!

C/ Nou, 13
Sant Pol de Mar
Tel / Fax 93 760 11 47

Els 50 números de l'ENS

Un reportatge de l'Ester Roig

El Nou Santpolenc està de celebració. Amb aquest arriba als 50 números. Per això l'hem volgut homenatjar oferint-vos aquest reportatge, en el que repassem els seus 14 anys de trajectòria. Una trajectòria al costat de Sant Pol i la seva gent. Per molts anys!

Aquesta és la primera portada amb la que l'ENS va sortir al carrer. Era el maig de l'any 1993 quan l'aleshores alcalde Francesc Pomés donava la benvinguda a la nova revista des de la seva editorial: "Tenim a les mans el primer número de la nova publicació El Nou Santpolenc, patrocinat per la Regidoria d'Informació d'aquest Ajuntament, amb la col·laboració de les diferents entitats polítiques,

culturals, esportives, cíviques i altres del nostre poble, per tal d'informar als santpolencs de tot allò que pugui resultar d'interès general i donar audiència a tot aquell que vulgui manifestar la seva opinió sobre temes o matèries que es considerin prou bones per desvetllar la curiositat del lector...". Avui l'ENS arriba al número 50. En aquest reportatge volem fer un repàs als seus 14 anys de trajectòria i les diferents etapes que ha viscut, destacant algunes seccions, recordant alguns escrits i sobretot agraint-ho a totes les persones que ho han fet possible.

El Nou Santpolenc naixia al 93 en un moment de grans il·lusions. S'encetava una nova etapa política després dels primers governs en democràcia i un jove equip de govern encapçalat per Francesc Pomés entrava a l'Ajuntament amb ganes de renovar-ho tot. Es creava per primera vegada al poble una regidoria d'Informació i es començava a parlar de comunicació d'una manera seriosa, començant a apuntar ja aleshores la necessitat d'uns mitjans de comunicació d'àmbit local i plantejant-se no només una revista, sinó també la ràdio i la televisió. Per una altra banda, la societat també estava efervescent, hi havia una naixent voluntat per participar en els temes públics després d'una etapa en la que no es podia opinar, i les entitats vivien el seu millor moment, s'estrenaven noves activitats i s'organitzaven per primera vegada actes com la setmana cultural de l'escola. En aquest context, la idea de crear una revista sorgeix gairebé espontània, com a conseqüència d'aquest seguit de factors. La regidoria d'Informació prenia la iniciativa, impulsada per l'empenta d'un grup de persones, entre les que destaca la Júlia Cabaleiro, que era la directora de l'escola. Es va constituir un consell de

redacció, en el que estaven representats els diferents grups polítics i corrents d'opinió i també les entitats del poble, que col·laboraven activament amb els seus escrits. I així va néixer El Nou Santpolenc. La revista prenia el nom en memòria d'una publicació anterior El Santpolench (1890-1894), pretenent recollir el seu esperit i volent recuperar el seu paper de testimoni d'una època. Enmig d'aquestes dues publicacions se'n poden comptar unes quantes: La Sardana, L'Ideal, El Rellotge, L'Ocell i La Barca, que indiquen la tradició editorial que ha tingut sempre Sant Pol.

La revista sortia amb un triple objectiu: informar els santpolencs de tot allò que fos d'interès general, esdevenir un arxiu de la vida del poble (tant des del recull de les notícies del moment com des de la recuperació de la memòria històrica) i, per últim, ser un mitjà d'expressió, permetent que tothom que hi estigués interessat pogués manifestar la seva opinió sobre temes i matèries relacionades amb el poble. El Nou Santpolenc no volia ser per tant el típic butlletí municipal, pretenia esdevenir a més d'una font d'informació també un fòrum de debat obert, un òrgan plural, un mitjà de comunicació i expressió obert a tothom, i naixia en un moment en el que això era molt necessari. La idea era que hi havien de tenir cabuda tant les informacions de l'Ajuntament com les notícies, activitats i opinions de les entitats i dels veïns del poble. Havia de ser una revista de tots, tothom podia enviar la seva col·laboració i des de l'Ajuntament s'assumia el compromís d'evitar-ne qualsevol ús partidista.

Els primers continguts

En aquesta primera etapa de l'ENS, podem trobar espais reservats als diferents consells, entitats, grups d'opinió, també a l'Ajuntament i als ciutadans, tots tenen el seu espai a la revista. En els primers números podem repassar les preocupacions del moment: trobem diferents cartes i poemes de comiat als Garrofers, l'esclat de la setmana cultural, la crisi de l'agricultura, el naixement dels diferents consells, es para atenció per primera vegada al tema del medi ambient... També hi llegim notícies curioses, com la del número 1 que parla de les vivendes de protecció oficial que s'havien de construir properament als Garrofers (amb un preu estimat de 9,5 milions de pessetes aparcament inclòs!), o d'altres de més polèmiques, com la de l'absència de focs artificials a la Festa Major del 93 per un error.

La vocació de recollir la història del poble i de ser un arxiu de totes les notícies que es van succeint ja es notava des dels primers números i s'ha mantingut al llarg de la vida de l'ENS. Com hem dit es pretenia continuar la tasca de l'antic El Santpolench com a reflex d'una època. En homenatge a aquesta antiga publicació, una de les seccions de la revista (des del

El Consell de Redacció

Des del primer número de la revista editat el maig de 1993 fins al número 28, que data del mes de setembre de 1999, els continguts de la publicació eren decidits per un Consell de Redacció format pel regidor d'Informació, els representants dels diferents partits polítics municipals i els representants de les entitats, tant culturals com educatives, mediambientals, esportives... A partir del núm. 11 el consell ja treballava sota les directrius d'un director (Jordi Pomés) i després del número 28 aquest consell es va professionalitzar i va estar integrat per tècnics, periodistes i professionals de la imatge. El consell d'entitats i polítics es mantenia d'alguna manera a través del consell assessor, que va desaparèixer d'una manera definitiva a partir del número 37.

Els integrants dels primers consells de redacció:

Manolo Fernández (Ajuntament)
Júlia Cabaleiro (CEIP Sant Pau)
Josep Armengol "Gol" (GOM i fotografia)
Josep Sauleda (Amics de les Arts) després Jordi Puigdefàbregas
Francesc Carreras (At. C. Sant Pol)
Josep Mestres (Colla de Geganters)
Pere-Omar Brusca (Centre Cultural)
Pere Sauleda (Unió de Comerciants)
Joan Xumetra (CDC) després Jordi Canaletas
Marc Xaubet (SPD)
Francesc León (PSC)
Francesc Roura (IC)
Pere Roura (ERC)
Alicia Herrero (periodista)
Francesc Cardenyas (disseny)

Al número 3 de l'ENS podem llegir la notícia de la polèmica que hi va haver amb els focs de la Festa Major del 93, que va portar molta cua i va acabar amb la dimissió del regidor responsable. (Foto: Gol)

“El Nou Santpolenc naixia al 93 en un moment de grans il·lusions. S’encetava una nova etapa política després dels primers governs en democràcia i un jove equip de govern encapçalat per Francesc Pomés entrava a l’Ajuntament amb ganes de renovar-ho tot.”

número 2) era Ara Fa Cent Anys, que coordinava l'historiador Jordi Pomés i consistia en una plana de la revista dedicada a recordar el que fa 100 anys publicava El Santpolench. També a partir del número 2 l'Ajuntament expressa la seva intenció d'informar, aclarir conceptes i donar totes les explicacions que facin falta sobre els diferents temes d'interès general. Així, una altra de les seccions fixes que va sorgir ja als primers números era Parlem amb l'alcalde, que es va allargar fins ben bé el número 27. En aquest apartat l'alcalde explicava el seu punt de vista sobre diferents temes que en aquell moment eren d'interès al poble. Una altra de les seccions que ja es publicaven aleshores i que s'ha mantingut durant totes les èpoques de l'ENS és la de l'entrevista a algun personatge de Sant Pol.

Però potser la secció més esperada era la que feia en Ramonet Roca sobre la parla de Sant Pol: No ho perdem tot.

Entrevista a Mercè Vila (foto Gol).
Núm. 3 (octubre del 93)

No ho perdem tot

Al número 8 de l'ENS neix una de les seccions més entranyables de la revista: “No ho perdem tot”, a càrrec d'en Ramonet Roca. Era l'any 1994 i ja prenia importància la idea de defensar la identitat del poble davant del progrés que estava portant canvis a Sant Pol. El que pretenia en Ramonet era recollir en els diferents números tot un seguit de paraules pròpies de Sant Pol, que conformarien el que seria el nostre “dialecte” propi, d'una manera simpàtica i amb exemples ben divertits. Aquí us en fem un recull:

PERICÓ (Núm. 8): test, “tiesto o maceta”; recipient en forma de con truncat que un cop ple de terra serveix per criar-hi plantes. (Aquesta havia de ser la primera, és la paraula santpolenca per excel·lència)

*BALDEIO (Núm 10): fer dissabte, “limpiar”; fet de netejar i endreçar la casa periòdicament, segons els hàbits (que en alguns casos arriben a ser del tot inexistents). Cal dir com a curiositat que aquesta paraula no surt al diccionari.
f.f. – què Miriam, ja has fet baldeio?
- sí noi, i ha quedat net com una patena.*

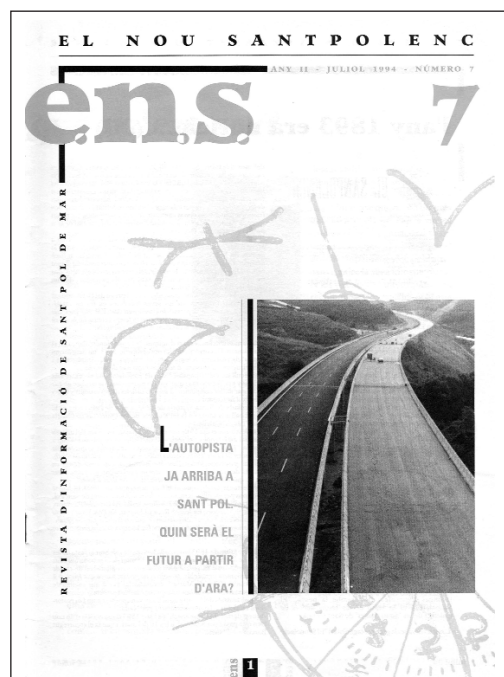
*BALAFIAR (Núm. 11): Malgastar, “derrochar”. Despendre's dels diners alegrement, en coses excessivament cares i/o generalment inútils.
F.f. No sé amb què se'ls gasta l'ajuntament, són uns balafiadors.*

*PEGATERA (Núm. 14): Ronya, taca, brutícia encastada a la pell. Sembla bastant clar que prové de “pegat”: tros de tela, paper, cuir, etc. Que s'enganxa sobre alguna cosa (també s'usa a la construcció).
F.f. Dutxa't, marrano, que se't veuen les pegateres del coll.*

*TRÀNGOL (Núm. 17): “Marejadilla”; Mar moguda o mala maror. Passar un tràngol.
f.f. – ell: has vist, pobre Marc que trist que va
ella: calla, calla, que està passant un tràngol.*

*ENCLENXINAT (Núm. 20): “Bien peinao”; quillat i molt ben pentinat. De vint-i-un botó. Tots i totes hi hem anat alguna vegada, sobretot els dissabtes a la nit, quan sortim a tirar la canya. No surt al diccionari normatiu.
f.f. – Caram Willi, què t'ha passat avui que et veig molt enclenxinat?*

Un dels números més significatius de la primera etapa és el Núm. 7, que reflexiona sobre l'arribada de l'autopista, la pèrdua de la identitat de poble i els canvis que portarà aquest progrés i el desenvolupament econòmic. L'editorial titulada "Què volem ser?" ja es pregunta sobre el futur i per primer cop s'apunta la idea d'un pla estratègic per Sant Pol. "(...) Potser caldria recollir tot això en un projecte que marqués el futur creixement del poble. Tot això i moltes idees més, de tots els veïns. Perquè als interessos d'aquells que volen preservar el poble de qualsevol especulació urbanística, segurament accentuada ara amb l'arribada de l'autopista, hi haurem d'oposar els dels propietaris de les terres, finques agrícoles minvades per l'autopista, que poden solucionar la seva vida amb la seva venda. També cal conjugar les necessitats d'habitatge accessible amb la por d'alguns que Sant Pol es converteixi en una ciutat dormitori on els veïns no es coneixen perquè les seves cases no estan pensades per relacionar-se. Ens manca un projecte de poble que serveixi de pauta de treball per a tothom: constructors, propietaris, administracions, entitats... I si convoquem un concurs d'idees on es planegi el Sant Pol d'aquí a 25 o 50 anys? Pensem-hi."

Al número 8 neix una de les seccions més entranyables de la revista: "No ho perdem tot", a càrrec d'en Ramonet Roca. Era l'any 1994 i ja pren la importància la idea de defensar la identitat del poble davant del progrés que estava portant canvis a Sant Pol.

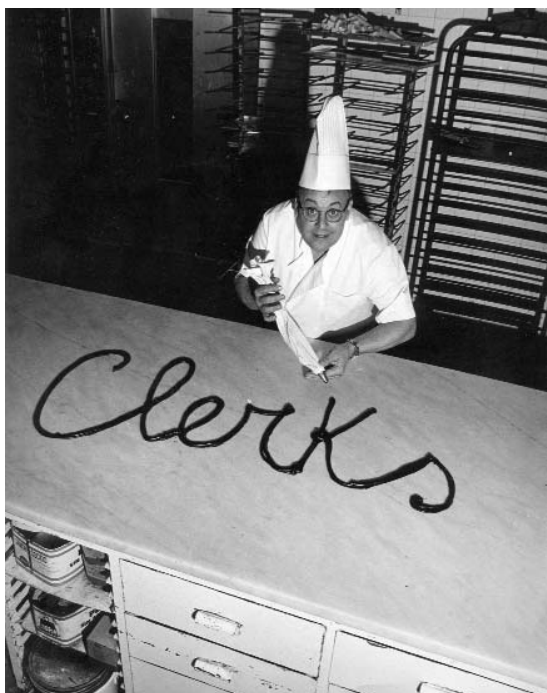
Primers canvis: Apareix la figura d'un director, es busquen temes històrics i firmes de més qualitat

A partir del número 11, l'ENS comença una nova etapa, la regidoria d'Informació i la revista són assumides per Pepe Mestres, i es busca la figura d'un director, que recau en l'historiador Jordi Pomés, que ja havia col·laborat en la revista en diverses seccions de caire històric. En aquesta etapa es vol donar un gir de qualitat a la revista, per això es demanen col·laboracions en escrits d'informació a firmes de cert relleu, persones més especialitzades o qualificades en el món de l'escriptura, com Joan Carreras (Joan Rei) o Josep M. Ainaud de Lasarte, que esdevenen alguns dels col·laboradors habituals. S'intenta conservar la vessant popular de la revista però també potenciar-ne la qualitat. Per influència de Jordi Pomés també pren importància la part històrica, es busquen temes monogràfics com la festa major, els pescadors, els pagesos, fent referència a l'arrel històrica.

Així, apareixen noves seccions com la de Documents, en la que es publiquen articles de fons, escrits, assaigs, records històrics sobre diversos temes: gent relacionada amb Sant Pol, art, tradicions... També hi trobem seccions literàries, on es publiquen poesies, contes i narracions de ciutadans. Potser el més important d'aquests és la publicació per entregues del treball inèdit de Josep M. Pujol "El joc de cartes al Cafè del Centre de Sant Pol", que comença a partir del número 11. Una altre de les seccions fixes que es van introduint és l'apartat de notícies breus, a càrrec de Jaume Martí i Valls "Monteis". També la imatge va prenent importància i s'inicia la secció del Racó del fotògraf, en la que Pito Estol, que ja substituïa Josep Gol com a fotògraf de la revista, publica reculls de fotografies relacionades amb un tema: Pastorets, Festa Major...

Una altra de les col·laboradores habituals és la Carme Rusalleda, que inicia una secció de cuina que pretén anar més enllà de la simple recepta.

Reportatge

El Racó del Fotògraf (ENS Núm. 19): Una de les fotografies publicades en aquesta secció és aquesta de Salvador Sauleda al seu obrador, que formava part de l'exposició dedicada als comerciants organitzada pel Cine Club Murtra en motiu de la projecció del llargmetratge "Clerks". (Foto: Pito Estol)

Dintre de les notícies de l'època podem llegir una entrevista a Ramonet Roca (ENS Núm. 11) després de ser retingut al Marroc per un contratemps amb el cotxe que portava. També veiem com s'inicia la polèmica dels Tints Carbonell al número 16, quan apareix una carta de queixa dels veïns. El número 18 dóna la notícia que Sant Pol acollirà la Fundació Corominas i al 23, dedicat als objectors de consciència, s'anuncia la compra de la fàbrica Sauleda per part de l'ajuntament. A partir del número 25 l'ENS ja està present a internet i disposa d'un correu electrònic per enviar els escrits.

Seguint el fil de la història de Sant Pol a través de les pàgines de l'ENS, al número 21 hi trobem una reflexió sobre el turisme i la segona residència, en la que els santpolencs es pregunten si s'ha deixat morir el primer, cosa que aboca el poble cap a la segona. També a l'ENS 23 es planteja que Sant Pol vol decidir quin és el seu futur, anunciant la creació del consell municipal de Promoció Econòmica i Turisme que té com a finalitat la confecció d'un pla estratègic per Sant Pol

Mica en mica la fervorositat de la participació va desapareixent, es viu un bon moment econòmic amb la millora de les comunicacions i el boom urbanístic, la gent va tenint altres interessos. També s'han creat ja tots els consells, que han canalitzat bona part de la participació ciutadana d'una manera més especialitzada. Això provoca que molts dels primers integrants del consell de redacció vagin plegant i l'objectiu de la revista es comença a dispersar. Segueixen escrivint les entitats, però potser no tants ciutadans. L'apartat de notícies de l'Ajuntament mica en mica va tenint més pes, i cada vegada tenen més presència els temes culturals i històrics, amb articles interessants però a vegades massa densos i especialitzats per una revista de poble.

Des de la meva cuina

La Carme Ruscaldeda s'estrenava al número 17 amb una secció dedicada a la cuina i ho feia amb tota una declaració d'intencions:

"(...) Aquesta pàgina no vull que sigui una recepta més en una revista local. Penso que no. Que ha de ser quelcom diferent. Ha de ser capaç d'engrescar algú que provi una manera diferent de fer aquell plat que fa habitualment. O m'agradaria encara més: aconseguir estimular algun altre a encendre el foc amb la il·lusió que cal fer-ho perquè es noti en el resultat final."

Aquesta secció perdura fins al número 31.

Fotografia de la Fàbrica Sauleda, que l'Ajuntament va anunciar que comprava al número 23 de l'ENS. (Foto Pito Estol)

Segona etapa: l'ENS es renova, canvia d'imatge i es professionalitza. Premi Arrel any 2000

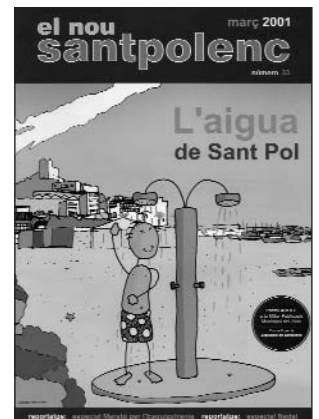
Però el canvi més significatiu i l'etapa realment diferenciadora de l'ENS és a partir del número 29. La revista l'assumeix la regidoria de Promoció Econòmica, amb Joan Xumetra al capdavant. Se li dona un nou disseny més adequat a les tendències d'aleshores, i ja es disposa d'un consell de redacció professional, format per joves professionals de l'àmbit de la comunicació i la imatge, encara que es manté el consell assessor, integrat per polítics i entitats. El consell de redacció el formen el mateix Joan Xumetra com a regidor, Jordi Pomés com a director, Ester Roig i Daniel Solano com a periodistes, Pito Estol com a fotògraf i Núria Fugasot com a tècnica. Més tard entrarà l'Ester Sauleda com a fotògrafa, que seguirà col·laborant a

la revista fins avui. S'introdueixen nous apartats i la publicitat esdevé un factor de més pes. A manca d'un butlletí municipal per difondre notícies de l'Ajuntament la revista pren aquest paper, combinant informació institucional amb reportatges de caire més popular.

Amb tots aquests canvis, es pretenia donar un gir important a la revista pel que fa a agilitat visual, gràfica i amenitat temàtica, com deia l'editorial d'aquest número 29: "Es tracta d'oferir una revista més atractiva, amb nou disseny, nova presentació, nou paper, nova estructura de continguts, noves seccions, amb una informació més al dia, més ben documentada i amb una plasmació més orientada i real de tot el que es cou al poble, sense evadir els temes més problemàtics i polèmics i intentant escoltar i plasmar l'opinió de tots els sectors més representatius del poble. (...) Que per molts anys puguem continuar sent la vostra veu pública."

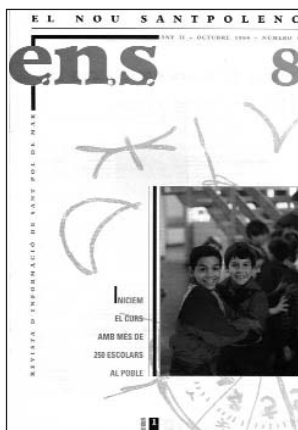
També a partir d'aquest número la revista, que anteriorment es distribuïa a les botigues i dependències municipals, s'envia a totes les cases etiquetada per caps de família, per tal que arribi a tots els santpolencs. En aquesta època s'assoleix el màxim reconeixement amb el Premi Arrel l'any 2000, però a la vegada va baixant la participació. Es fa una revista de gran qualitat però que s'allunya del poble i la informació institucional acaba omplint les seves pàgines.

La Diputació de Barcelona va concedir a El Nou Santpolenc el premi Arrel a la millor publicació municipal de l'any 2000. En motiu d'aquest premi, el número 33, dedicat a l'aigua, es va fer tot a color.

Evolució de la imatge:

La imatge també ha tingut un paper important a la revista, i des del primer disseny de Francesc Cardenyes ha evolucionat molt. De dominar el text s'ha passat a que sigui la imatge la protagonista, amb fotos a pàgina sencera, il·lustracions, tira còmica... També s'ha anat introduint l'ús del color a la portada i a algunes pàgines interiors, s'han fet canvis en el paper i el número de pàgines, que s'han anat ampliant de les 20 pàgines del primer a les 52 actuals.

“La Diputació de Barcelona va concedir a El Nou Santpolenc el “Premi Arrel” a la millor publicació municipal de l’any 2000.”

Dintre de les notícies que es van tractar en aquesta època podem destacar la venda del sindicat, o la polèmica amb les antenes dels Garrofers, també els temporals del 99 que es van endur les platges de Sant Pol o l’incendi del 2001, hi llegim també l’enderroc de Can Peret, i el tancament dels accessos a la platja per part de Renfe al número 36. Es fan reportatges monogràfics dedicats als músics de Sant Pol, a santpolencs il·lustres com Perejaume o Carme Ruscalleda, als 25 anys del jazz, l’adéu a la maduixa, la inauguració de ràdio litoral, o el no a la guerra. En aquesta època també es publiquen articles especialitzats de salut o noves tecnologies, i segueixen apareixent escrits literaris com els relats de Marina Tarridas.

Durant aquesta etapa pren una forta presència la informació de l’Ajuntament, i de les diferents regidories. L’editorial deixa de ser escrita pel consell de redacció i se’n fa càrrec algun regidor o tècnic especialitzat, depenent del tema que tracta. Les entrevistes ja no es fan a santpolencs sinó a tècnics municipals, i s’introdueix una secció dedicada a política. Al 2003 també es va fer un número especial dedicat a les eleccions amb tots els programes electorals i entrevistes als caps de llista, iniciativa que s’ha repetit en les últimes eleccions municipals d’aquest 2007.

D’aquest període val la pena recordar un text de Josep M. Ainaud de Lasarte que va sortir al número 30 i que recull la idea integradora de El Nou Santpolenc si fos el primer número. L’escrit recull la problemàtica amb els nousvinguts i tot el tema d’estimar-se un territori i tenir una identitat.

També relacionat amb el creixement de Sant Pol trobem el número 31, que ja es titula explícitament “Sant Pol Creix” (Juny de 2000). El número destaca que Sant Pol havia arribat a la xifra de 3.658 habitants i hi trobem diversos escrits que parlen del tema, com un de l’alcalde fomentant la integració dels nousvinguts i un altre que explica les diverses postures dels santpolencs davant el canvi: els que consideren aquest desenvolupament com a positiu, ja que denota vitalitat i progrés, i els que manifesten el seu temor pel futur del poble, pel que fa a la pèrdua de la identitat i costums. Es parla també de poble dormitori, i es destaca el paper integrador de Sant Pol al llarg de la història.

El monogràfic “Sant Pol creix” assenyalava el bon moment econòmic, l’entrada a l’euro, però també la construcció de l’autopista i l’augment de freqüència dels trens cap a Barcelona com als factors clau del creixement. El reportatge es pregunta: “Era necessari el creixement de Sant Pol? S’ha produït de manera correcta? Continuarà creixent? Com volem que sigui el nostre poble en el futur?” L’editorial també reflexiona sobre el tema i indica: “...Sí, però, que disposem encara de mecanismes per regular o frenar una dinàmica de creixement que almenys a nivell comarcal encara ningú veu quan s’aturarà. De moment, hem d’acceptar i saber veure les coses positives que ens poden aportar els nous santpolencs, i tot seguit posar-nos al màxim d’acord entre tots per decidir quin és el Sant Pol del futur que ens agradaria i intentar actuar en conseqüència sobre aquesta decisió.”

Si seguim observant el moment que viu Sant Pol en aquest període a través de l’ENS, trobarem l’escrit d’una incipient Associació de Veïns al número 38 que reflexiona també sobre el creixement del poble,

Aquest és l'article que va escriure Josep M. Ainaud de Lasarte a l'ENS núm. 30, en motiu de la sortida de la nova etapa de l'ENS, que recull la idea central que ha tingut la publicació des dels seus inicis, i que ja planteja el tema de la integració.

Enhorabona a El Nou Santpolenc

Els qui estimem Sant Pol, estem d'enhonorabona amb la sortida d'El Nou Santpolenc. Hem de celebrar, sempre, un mitjà de comunicació que ens expliqui què passa a Sant Pol i què voldríem que passés. I no solament per a la gent de la vila, sinó per a tots aquells que, per un altre motiu, l'estimem. No cal haver-hi nascut, per a sentir-nos com a casa. Sant Pol té aquesta gran qualitat de fer seves les persones que hi han vingut a viure o, fins i tot, que hi passen els mesos d'estiu. La cordialitat de la seva gent, l'encant dels seus carrers i de les seves botigues, la sorra de les seves platges, i l'atractiu dels seus entorns fan que en poc temps, els forasters se sentin santpolencs.

Potser per això, a la revista li heu posat el nom d'El Nou Santpolenc. Voleu dir que no es sentien com a casa els que havien vingut de fora, com l'Amadeu Vives, l'Enric Morera, en Pere Coromines, en Martí Monteys, la Conxita Badia o el senyor Coll i Alentorn? Aquesta capacitat d'integració que té Sant Pol és una prova més de la seva profunda catalanitat. El nostre país ha estat, des de sempre, una terra de pas, "un país de marca", com se'n diu, que ha fet seves les persones que hi han vingut a viure i a treballar. Som un país que no vol racismes: volem que tots els que hi arribin, tard o d'hora, se sentin d'aquí. Vinguin d'on vinguin, pensin com pensin, que se sentin, de cor, ciutadans de Sant Pol.

la construcció dels Garrofers i la desaparició d'edificis històrics i ja proposa la revisió del Pla General per tal d'establir uns límits al creixement: "Sant Pol no pot créixer indefinidament. Cal pensar seriosament en fixar els límits definitius de la vila, ja que si no hi posem remei nosaltres, col·laborarem a fer la ciutat difusa que està creixent des del Garraf fins a la Tordera". També al número 40, últim de l'etapa, es parla de les eines que han de definir el Sant Pol del futur, com el PERI, el Pla Estratègic o el Pla d'Accessibilitat i Mobilitat, al qual se li dedica un monogràfic.

Mica en mica, la revista es va polititzant i hi va havent canvis en els professionals que hi treballen, cosa que provoca alts i baixos i fa que la revista se'n ressentí. Això es nota sobretot a partir del número 37, quan trobem una nova variació del disseny i que desapareix definitivament el consell assessor.

Del 2004 fins avui

A partir de 2004 esdevé un nou canvi de govern. Hi ha una renovació total de regidors i es torna a replantejar la revista. Per tal d'adequar-la als nous temps es torna a fer un canvi de disseny per tal que sigui més atractiu, i es dona encara més prioritat a la imatge. Es busca allunyar-se de l'etapa anterior tan polititzada i gràcies a l'edició del butlletí "l'Ajuntament Informa", que conté les informacions que fan referència a l'Ajuntament, la revista es descarrega de la informació institucional i se centra en reportatges que fan referència al poble i la seva gent. El consell assessor, però, no es recupera.

Aquesta etapa l'obre el número 41, dedicat als nous santpolencs jugant amb el nom de la publicació. Com ja hem vist, el tema del creixement s'ha abordat en anteriors números des de diferents vessants, potser de caire més polític. Aquí es busca la vessant humana, mostrant diferents perfils de persones que han escollit Sant Pol per viure, que ja en formen part i hi estan perfectament integrats.

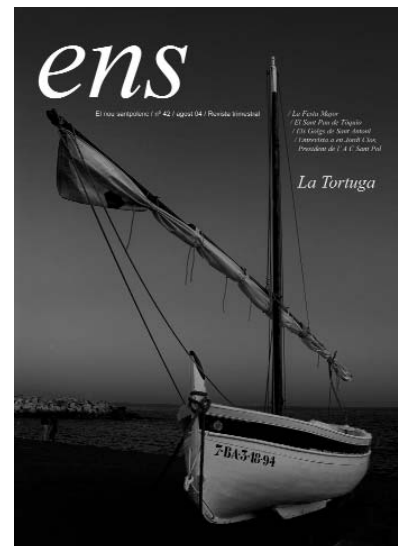
Igualment, al número 42 hi podem llegir una editorial que fa referència a la pèrdua d'identitat de Sant Pol com a poble i al moviment de recuperació dels signes d'identitat com els pescadors, també es convida a fer servir les eines que tenim a l'abast per encaminar el futur del poble.

Es busquen temes més populars sobre costums de Sant Pol: es retraten tradicions típiques com les de Setmana Santa, els Goigs a Sant Antoni, o més modernes com l'adéu al dominguero, documentades amb un ampli reportatge fotogràfic. També es torna a parlar de gent del poble, que és la protagonista de les fotos, i es recuperen seccions dedicades a les entitats, encara que poques escriuen en primera persona. Les entitats i els ciutadans poden participar des dels escrits enviats a la Bústia i a l'apartat d'Opinió, encara que la vacil·lació de les dates de sortida de cada número dificulta aquesta possibilitat. Es dona també un espai fix als diferents partits polítics perquè hi puguin expressar la seva opinió.

Actualment, malgrat que la qualitat de la revista és evident, es pateix un estancament degut a la manca de participació. Calen nous temes, noves propostes, noves seccions. Això també reflecteix el moment d'incertesa en què es troba el poble.

En tots aquests anys hem vist els diferents canvis Sant Pol a través de les pàgines de El Nou Santpolenc, que han anat mostrant la mateixa història del poble: la desaparició de l'agricultura, l'arribada de l'autopista o el creixement dels últims anys. S'hi ha tractat temes polèmics com el sindicat o les antenes i d'altres de populars com la Festa Major. També hi ha tingut una part molt important la vida cultural de Sant Pol, podem veure per exemple l'evolució de la Fundació Coromines, des que s'anuncia la seva construcció al número 18, fins que ens obre les portes al número 48. Hi hem viscut el naixement i la mort d'algunes entitats com el Cine Club Murtra, les diferents etapes del Centre Cultural, s'ha anunciat de la primera (núm. 5) a la última (Núm. 48) representació dels Pastorets, s'ha entrevistat la Carme Ruscalleda per la segona estrella Michelin (ENS 14 - Primavera de 1996) i per la tercera (ENS 47 - Juny de 2006)...

Avui l'ENS està de celebració i l'hem volgut homenatjar amb aquest petit recorregut pels seus 50 números. Ara cal que Sant Pol i la seva revista segueixin junts el seu camí per molts números més.

Aquesta és una de les portades més boniques de la revista amb la fotografia de La Tortuga, un antic llagut restaurat, a la Platja dels Pescadors. La fotografia era d'en Pito Estol.

Foto Setmana Santa (ENS 44): Pito Estol.

“En tots aquests anys hem vist els diferents canvis Sant Pol a través de les pàgines de El Nou Santpolenc, que han anat mostrant la mateixa història del poble”

Multimarca Automoció

TALLERS TOBELLA, S.L.

Ctra. N-II, 5 · 08395 SANT POL DE MAR · Tel 93 760 04 17
Fax 93 760 01 84

Sant Pol de Mar

c/ Tobella, 40 - 08395 St. Pol de Mar
Tel. 93 760 22 02

**CALELLA
CONFORT**

MOBLES
PER A
INTERIORS

Sant Jaume, 368 (Parkinsol) · 08370 CALELLA
Tel. / Fax 93 769 22 31

Carrer Havana, 2
Tel. 93 760 09 04
SANT POL DE MAR

Peix fresc, diàriament d'Arenys

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- *Alumini en general
- *Vidres i miralls
- *Mampares de bany
- *Sostres d'alumini i PVC
- *Portes i finestres de PVC

Plaça Anselm Clavé, 7
Tel. i Fax 93 760 06 93
08395 Sant Pol de Mar

FUSTERIA I EBENISTERIA

_____A
_____N
_____E
_____M S.C.P.

c/ Havana, 47 - 08395 Sant Pol de Mar
Mòbil 610 25 31 81 -Tel. Taller 93 760 02 21
Tel. Particular. 93 769 18 17

Liliput Books Tel: ++34 937 604 048
Carrer Nou 4 08395 Sant Pol de Mar
sam@liliputbooks.com www.liliputbooks.com

Un passeig per l'autoestima

Josep Torrents Missé, *Psicòleg*

En la vida, tots cerquem la felicitat i l'equilibri personal. Ser feliç esdevé una de les fites que qualsevol ésser humà desitja i vol assolir. Per uns és qüestió de tenir comoditats, de posseir bens materials, de participar en la vida social o, contràriament, de connectar amb allò espiritual. Per altres, consisteix a ser educador, metge, artista, comerciant, informàtic, etc.; o, senzillament, conformar-se amb el que un ja té.

El concepte de felicitat és molt divers i la fórmula per arribar-hi és complexa i a la vegada senzilla, ja que tot depèn de les pretensions i inquietuds de cadascú.

Els psicoanalistes Christophe André i François Lelord, coautors del llibre "L'autoestima", opinen que la felicitat és quelcom tan senzill com **agradar-se a si mateix i estimar els altres**. Paral·lelament, l'il·lustre escriptor i filòsof francès Jean Jacques Rousseau, afirmava que **ningú no pot ser feliç si no s'estima ell mateix**. Són criteris particulars que defineixen un dels múltiples camins per assolir una bona convivència amb un mateix i viure a gust amb els qui ens envolten. Així, **agradar-se, estimar-se, té a veure amb el concepte d'autoestima**.

Però en realitat, què entenem per autoestima? Tots en tenim una lleugera idea del que significa, però costa trobar una definició concreta, ja que es tracta d'un concepte abstracte, que es relaciona amb la nostra personalitat i amb el valor que ens atribuïm, tant a nivell individual com social. Així etimològicament l'expressió autoestima prové del llatí, del verb **aestimo**, que significa posar preu, valorar, apreciar. Per tant, que diverses poden ser les definicions i totes elles coincideixen amb el grau i la capacitat que tenim de valorar-nos, apreciar-nos i respectar-nos.

L'autoestima és bàsica per l'equilibri psicològic i pot influir en molts àmbits de la vida: en l'afectiu, el familiar, el laboral, amb les amistats, els fills, etc. Tot és qüestió de com ens jutgem i quina opinió tenim de nosaltres. Quan l'autoestima és positiva, ens permet actuar amb seguretat, confiança, autoafirmació, convicció, i ens ajudarà a plantar cara a les dificultats i conflictes de la vida. Si per contra és negativa, repercutirà en l'estat d'ànim i provocarà autocrítica, desaprovació, menyspreu i patiment.

Però, quins són els seus fonaments? El punt més important es **L'AMOR A UN MATEIX**. Que implica estimar-se i saber que som dignes d'amor, malgrat els nostres defectes i limitacions. Es tracta d'un amor

incondicional, que no pretén involucrar ningú, ni dependre de cap relació, ni de cap condicionament social, laboral...; tan sols cerca la pròpia estimació, mitjançant l'acceptació, la comprensió i el respecte vers un mateix. En segon lloc hi trobem **LA VISIÓ D'UN MATEIX**, que té a veure amb el concepte que un té de si mateix. En signe positiu és tenir una bona idea i creure en les pròpies habilitats i capacitats d'un mateix. El tercer component és **LA SEGURETAT EN UN MATEIX**. Sentir-se segur vol dir confiar en un mateix i actuar amb convicció, sense dubtes, sense por. Significa estar convençuts que ens en sortirem davant d'una situació complicada, difícil, i que actuarem adequadament, malgrat ens puguem equivocar.

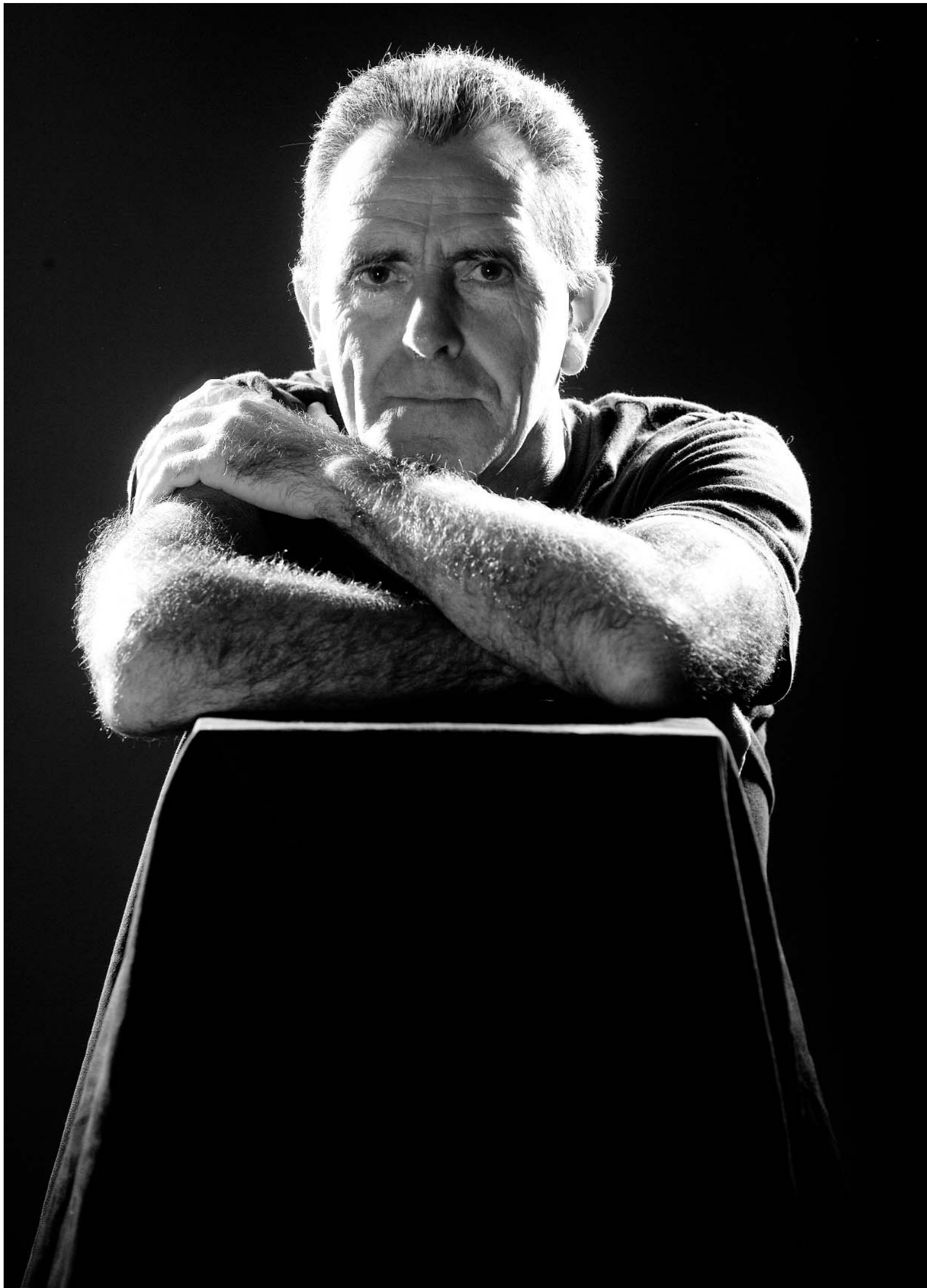
Fer un **passeig per l'autoestima** requereix conèixer aquests ingredients bàsics i a la vegada fer una mirada cap a l'interior d'un mateix i avaluar el grau que en tenim. A tall d'exercici, podem seguir unes pautes que ens conduiran a autoreflexionar sobre la nostra autoestima. Si us interessa el tema, agafeu llapis i paper i responeu a les següents qüestions:

- . Com sóc? Autodefinició tant de l'aspecte físic com de caràcter.
- . Quines són les meves qualitats, habilitats? I quins són els meus defectes?
- . Feu una llista d'èxits assolits i una altra de fracassos.
- . Què és el que et mereixes i no tens?
- . Quines són les meves alegries? I quines les meves penes?
- . Autovaloració. Quins aspectes meus valoro i m'agraden? I quins no?
- . Si tingués una vareta màgica, quins aspectes meus canviaria?

Cal entendre que, al llarg de la vida, hi ha vivències i esdeveniments que poden modificar l'autoestima. En l'àmbit afectiu, en Sigmund Freud, metge i psicoanalista vienès, havia escrit: "En la vida amorosa, no ser estimat rebaixa el sentiment d'autoestima, ser-ho l'aixeca". En el món laboral la desqualificació o la falta de reconeixement de la nostra tasca pot repercutir, i molt, a baixar l'autoestima. Igualment ens pot influir quan ens rebutgen els amics, la família, etc. I, contràriament, pot augmentar-la si tenim la certesa que ens accepten i que som apreciats.

En conclusió, l'autoestima és el pal de paller que ens ajudarà a desenvolupar-nos amb una actitud positiva davant la nostra existència, i que caldrà anar alimentant amb el pas del temps.

"L'autoestima és bàsica per l'equilibri psicològic i pot influir en molts àmbits de la vida"

“És indubtable que Sant Pol és un poble d’artistes”

En Claudi Puchades és un dels referents del periodisme cultural del nostre país, i molt especialment de les arts visuals. Vinculat durant molts anys a Catalunya Ràdio i actualment a iCat FM, aquest santpolenc coneix com ningú el panorama artístic del nostre país. Però, a més, en Claudi també és un artista de primera. Hem volgut parlar amb ell ara que acaba de reiniciar la seva incursió en el món de la creació amb dues exposicions de la seva obra a Barcelona.

□ Una entrevista de **Daniel Solano** amb fotografies de **Pito Estol**

L'exposició que estàs realitzant a Barcelona és l'inici d'una carrera artística prometedora?

Es fa difícil de dir, però m'agradaria pensar que aquesta exposició al Centre Cultural Olokuti, pot ser com a mínim el reinici d'una activitat de creació plàstica que em satisfà especialment perquè em pertany de manera innata i natural, tot i que per evidents qüestions familiars i professionals l'he mantinguda gairebé en secret fins ara. Quan fa 30 anys vaig fer una primera i aleshores única exposició individual a la joieria Rosa Bisbe de Barcelona ja em pensava que es tractava de l'inici d'una carrera artística prometedora, i després he fet de tot menys dibuixar i pintar i exposar la meva obra fins ara; de manera que a partir d'ara ja no m'atreveixo a dir què pot passar realment, tot i que la meva voluntat és de no aturar-me ara que he tornat a posar la màquina artística en marxa.

És possible compaginar la feina de periodista cultural i la d'artista visual?

Fins ara ha estat impossible perquè la meva feina com a periodista cultural en ràdio, televisió i, de manera més esporàdica, en premsa escrita, ha estat especialment absorbent i sóc d'aquelles persones que creuen, potser per les meves limitacions intel·lectuals i físiques, que per fer una cosa ben feta l'has de fer amb tots els sentits i amb absoluta dedicació. Ser artista no és només dibuixar o pintar sinó que implica tota un actitud vital de compromís absolut amb aquesta activitat que jo fins ara no m'havia pogut permetre. La meva nova feina a iCat fm, que implica, entre altres coses, l'existència d'un blog en el qual penjo diàriament un dels meus dibuixos originals, ha estat curiosament causa significativa d'aquesta recuperació del meu camí d'artista, i espero que a partir d'ara, compaginar el periodisme cultural i el dibuix i la pintura sigui molt més factible.

Tens pensat exposar la teva obra algun dia a Sant Pol?

He fet aquesta exposició al Centre Cultural Olokuti i a la 24ena edició de l'Hipermerc'art de la Sala Vinçon una mica excitat per

“Veig bona base creativa al país i en canvi no noto la connexió entre tota aquesta saba artística i un públic potencial que no està per la qüestió i sembla haver abandonat aquell interès per l'art que existia fa uns quants anys, tot i la dificultat habitual que han tingut sempre els artistes per sobreviure.”

aquestes renovades sensacions que estic rebent com a dibuixant i pintor que s'exposa públicament després de tants anys de no fer-ho, i a partir d'ara potser m'ho hauré de prendre amb una mica més de calma perquè tot es vagi normalitzant i agafant el ritme que li pertoca. Vull dir que no tinc plans de futur immediat ni a llarg termini, més que d'anar fent per veure què faig i si ho exposo o no, i sigui com sigui, és clar que m'agradaria exposar a Sant Pol, de manera que estic obert a qualsevol proposta en aquest sentit.

Tu que ets un referent del món informatiu cultural del país, com veus l'actual panorama artístic català?

Els arbres no hem deixen veure el bosc en moltes ocasions i tinc visions parcials de la qüestió en funció dels artistes que conec i dels temes que tracto i em costa habitualment generalitzar. De qualsevol manera veig bona base creativa al país i en canvi no noto la connexió entre tota aquesta saba artística i un públic potencial que no està per la qüestió i sembla haver abandonat aquell interès per l'art que existia fa uns quants anys, tot i la dificultat habitual que han tingut sempre els artistes per sobreviure. Em plau veure com, en aquests moments, conviuen llenguatges i actituds artístiques tan diverses amb suports tècnics també tan diferents que em fan pensar que sigui com sigui el món de l'art és sempre present i té el seu lloc assegurat en el món contemporani.

Sant Pol i el Maresme han donat més d'un artista al món. Alguns, com en Perejaume,

ja són coneguts arreu. És Sant Pol un poble d'artistes?

Tot i que Sant Pol no arriba a ser un Sitges, un Tossa de Mar o un Cadaqués, és indubtable que es tracta d'un poble d'artistes, tant per la seva pròpia configuració urbana amb l'ermita de Sant Pau com a punt màgic referencial, com per l'existència ja llunyana d'aquell Premi de Pintura Sant Pol de Mar, que en un temps va contribuir a convertir la vila en centre de reunió de molts artistes que van saber traduir amb els seus pinzells l'encant de la població, alhora que la visitaven habitualment mantenint un contacte humà ric que donava a Sant Pol un to artístic d'alt nivell. La Fira d'Art al Carrer de Sant Pol continua mantenint viu aquell esperit artístic que ara troba en la figura de Perejaume la seva màxima expressió.

Com valoreu l'activitat cultural del nostre poble?

Se'm fa difícil valorar l'activitat cultural de Sant Pol perquè haig de confessar que hi participo poc en aquests moments condemnat a passar moltes hores a Barcelona per les meves obligacions professionals. D'altra banda, i justament per deformació professional i excés de cultura, tinc la tendència a viure la vida de Sant Pol d'una manera més natural, com a espai de contemplació i relaxació, dedicat bàsicament a la família i a les activitats físiques, tot i que quan camino, corro, vaig amb bicicleta, jugo a tennis o a futbol sala, no deixo de fer funcionar el meu cervell, amb temes de la feina o imaginant possibles dibuixos i pintures, amb la voluntat d'aconseguir fer realitat aquella màxima clàssica del “mens sana in corpore sano”.

Bloc d'en Claudi Puchades: <http://blogs.ccrvi.com/clauidpuchades.php>

Coses de l'idioma

per Lluís Cabruja

Encetem una nova secció amb aquest títol que com sabeu l'hem manllevat d'una cançó de La Trinca, aquella que fa: 'Vaja un embolic, jo t'ho dic, coses de l'idioma, un senyor petit i eixerit de Sta. Coloma vol anar Madrid decidit: s'ha de viatjar, però el pobre home fa temps que ha perdut el costum de parlar en castellà'. Doncs bé, aquesta columna ens recordarà que no hem de perdre el costum de parlar en català. I aquí recollirem aspectes molt amplis de la llengua, ja sigui des d'una òptica més reflexiva, com és detectar-ne el mal ús oral i escrit, la bona o mala salut de la llengua, o bé comentar i recomanar lectures rellevants i d'actualitat, o fins i tot tocar aspectes més lúdics i jocosos com és el món dels refranys i frases fetes que a poc a poc estem oblidant en la nostra parla quotidiana. 'Coses de l'idioma' vol ser una secció amena perquè qui ens llegeix pugui participar-hi contestant en la secció 'El lector opina' sobre algun dels temes que s'hagin exposat aquí o aportar-hi suggeriments.

Copiem unes quantes frases enrevessades, veritables embarbussaments que són com un joc del llenguatge en què es diuen unes paraules difícils de pronunciar i que es van repetint i que en dir-les fan que un s'entrebanqui o s'embarbussi. L'escriptor Quim Monzó en el discurs inaugural a la Fira del Llibre de Frankfurt ens n'ha refrescat una, atribuïda a Salvador Dalí.

- *Una polla xica, pica, pellarica, camatorta i becarica
va tenir sis polls xics, pics, pellarics, camatorts i becarics.
Si la polla no hagués sigut xica, pica, pellarica,
camatorta i becarica,
els sis polls no haguessin sigut xics, pics,
pellarics, camatorts i becarics.*

Lluís Millà, fill de l'editor Àngel Millà, publicà l'any 1958 a Barcelona un volumet titulat *El català mare de totes les llengües*. I entre parèntesis hi afegeix 'Humorada fonètica' i tot seguit

'Entrebancs i jocs de paraules humorístics'. Com aquests exemples:

- *En cap cap, cap el que cap en aquest cap.*
- *De genollons, genollons, collia, collia. De genollons collia codonys.*

De genollades, codonyades i amb els dits, codonys he collit.

O bé aquestes frases que exemplifiquen la fonètica i la cantarella d'altres llengües: *Avis murrís porten els nuvis a Gràcia en òmnibus gratis* (Del llatí).

Què és que sé que sap tothom? (Del francès).

Amb el casc se sua. (De l'euskar).

Paraules nostres per no oblidar: totes tres extretes del Diccionari Coromines.

Gaitó 'curta dormida d'assentat, becaina'.

Pericó 'una basseta, amb recinte d'obra, arran de terra, sovint adornada pintant-hi herbes florides'.

Peteiar 'rebatre violentament contra terra un ésser o objecte vivent o delicat, esclafar, rebotre...'

Diguem-ho a la catalana manera. Quina?

AVE: Alta velocidad española.

TGV: Tren de gran velocitat.

TAV: Tren d'alta velocitat.

Hauríem d'usar un nom genèric, que està per decidir ja que AVE és una marca registrada per Renfe operadora, igual com TGV és una marca registrada per SNCF que és el nom de l'operadora francesa de trens. I sobre TAV cal dir que la magnitud de la velocitat és 'gran' i no 'alta'. És una qüestió de no usar marques? Encara diem o deien 'flit' en lloc de dir 'esprai' o 'pulveritzador. O bé diem klenex, en lloc de mocador de paper. En fi, coses de l'idioma.

Una paraula per reflexionar:

Autoodi: 'Odi d'un mateix, de les pròpies coses, de la pròpia llengua o cultura, etc.'

(Amb motiu del llibre *Adiós, Cataluña*, del bufó Albert Boadella, parodiant l'*Adéu, Espanya*, del poeta Joan Maragall).

"Copiem unes quantes frases enrevessades, veritables embarbussaments que són com un joc del llenguatge en què es diuen unes paraules difícils de pronunciar i que es van repetint i que en dir-les fan que un s'entrebanqui o s'embarbussi."

“Peixos al desert”: de Sant Pol a TV3

□ Un reportatge d'**Ester Roig** amb fotografies de **Pito Estol**

“Peixos al desert”, una obra de teatre estrenada el 2005 al Centre Cultural de Sant Pol i reconvertida ara en pel·lícula, és a punt d'estrenar-se a TV3 dintre del projecte “Més que un curt”. El seu autor és Oriol Aubets, actor, guionista i ara també director, que des de fa 3 anys viu al nostre poble juntament amb la Sandra Moncusí, professora de l'Escola de Música i Dansa de la Vallalta i una de les protagonistes del film.

La idea de “Més que un curt” (+Q1 QRT), un projecte de la productora catalana Fair Play de Francesc Bellmunt, és la de rodar una sèrie de pel·lícules basades en textos teatrals d'autors novells. Entre elles, una de les escollides ha estat la de l'Oriol. La història de “Peixos al desert” comença a Sant Pol, i des d'aquí l'obra es va anar passejant per diferents sales petites de Catalunya. Tot i que la representació rebia molt bones crítiques no va tenir massa sort amb l'assistència de públic, ni massa encert en la programació. L'Oriol va rebre alguna oferta per estrenar a un teatre important, però la condició era canviar algun dels actors que hi participaven des de l'inici per un de més conegut, i s'hi va negar. Van

haver de deixar de representar-la i semblava que aquí havia acabat la vida de “Peixos al desert”. Però un nou cop de sort va tocar l'obra, ja que Pep Armengol, director de càsting de TV3, l'havia vist i la va proposar per ser una de les escollides en el projecte de Fair Play.

A partir d'aquí comença la fascinant etapa de “Peixos al desert” com a pel·lícula. El mateix Oriol es va fer càrrec de refer el guió i de portar la direcció, amb Sergi Pérez com a codirector, que s'encarregava més de la part tècnica mentre que l'Oriol assumia la direcció d'actors. La pel·lícula es va rodar al Delta de l'Ebre, en només 13 dies i solament amb una tercera part del pressupost que es gasta per fer una TV-Movie. Tot i això, l'Oriol va poder comptar amb un bon equip, entre ells alguns dels tècnics que han intervingut en “El Orfanato”, l'aclamada pel·lícula de Juan Antonio Bayona. Els actors són els mateixos que van participar en l'obra de teatre. Això l'Oriol ho tenia clar, volia apostar per actors bons però que fes temps que no feien televisió. Alguns d'ells fins i tot no havien vist mai una càmera. Tampoc l'Oriol havia dirigit

“La història de “Peixos al desert” comença a Sant Pol, i des d'aquí l'obra es va anar passejant per diferents sales petites de Catalunya..”

“L’Oriol es troba ja posat de ple en el guió de la seva pròxima peli. Ens explica que serà una de pirates i l’objectiu és poder fer-la sense cap límit i anar a rodar-la a Hollywood”

mai una pel·lícula, però el resultat no se’n ressent. La pel·lícula s’estrenarà a TV3 aquest 2008.

L’Oriol està satisfet per l’experiència que li ha permès adquirir aquest projecte, en un any ha après més de cine i guió que el que es pot aprendre en tota una carrera. Amb aquesta empenta es troba ja posat de ple en el guió de la seva pròxima peli. Ens explica que serà una de pirates i l’objectiu és poder fer-la sense cap límit, amb un pressupost important, i anar a rodar-la a Hollywood. Allà la indústria és molt gran, està molt més ben preparada, i és on viu i treballa Carles Torrens, guanyador del primer premi Fotogramas pel curt “Coming to town”, i que en serà el director. De moment caldrà presentar un bon projecte per obtenir el finançament, l’Oriol aprofita l’arrencada que li ha suposat rodar el seu primer film, i ja tenen algunes productores interessades.

L’Oriol Aubets és actor professional, ha format part de la Fura dels Baus i ha treballat com a actor de teatre, televisió i cinema, on ha coincidit amb directors com Juanma Bajo Ulloa. Després de molts anys als escenaris, el seu interès pel cinema no es desperta fins al 2005. Ja al 2006 el director Carlos Atanes li proposa fer de protagonista al llarg “Pròxima”, i va ser quan rodava aquesta pel·lícula que va decidir que volia fer de director. Al febrer de 2007 ja estava dirigint la seva primera peli.

Perejaume fa onejar la bandera de la paraula a Frankfurt

Perejaume va ser l'autor de l'obra que presidia l'àgora a la Fira del Llibre de Frankfurt 2007, celebrada el passat mes d'octubre, on la cultura catalana n'era la convidada d'honor. La instal·lació de l'artista de Sant Pol consistia en una pantalla gegant on es veia projectada una bandera onejant al so del vent, amb el mot "paraula" inscrit sobre ella. La idea de Perejaume pretenia involucrar la cultura i la política a través dels conceptes de paraula i bandera.

Perejaume també ha estat guardonat aquest any amb el **Premi Nacional d'Art Gràfic 2007**, en reconeixement a les seves aportacions i innovacions en aquest camp. El jurat del premi, convocat per la Calcografia Nacional de l'Acadèmia de Belles Arts i patrocinat per la fundació ICO, ha destacat de l'artista santpolenc la seva «ruptura de límits de l'art gràfic amb una hibridació de mitjans i gèneres que abracen des de l'escriptura fins al paisatge». L'artista multidisciplinar ja va ser premiat l'any passat amb el Premi Nacional d'Arts Plàstiques 2006 en reconeixement al seu treball, que el situa com a "un dels artistes més significatius del panorama artístic espanyol de l'actualitat".

El Museu homenatja Montserrat Sauleda

Aquest mes de novembre el Museu de Pintura de Sant Pol ha exposat un recull de dibuixos de Montserrat Sauleda i Roca. "Sant Pol a l'àvia Montserrat" era el títol de l'emotiva mostra que es va muntar en homenatge a aquesta àvia gairebé centenària que, amb 98 anys, mare de deu fills i amb un grapat de néts i besnéts, conserva encara l'afecció de dibuixar tot el que veu que ha tingut des de sempre. L'exposició mostrava una selecció de dibuixos on tant es podien veure apunts a llapis molt senzills, fins i tot en trossos de papers, com dibuixos finalitzats i emmarcats per regalar als fills.

Els estudis El Magatzem de Sant Pol participen en la banda sonora de l'última pel·lícula de Ventura Pons

Els estudis de gravació El Magatzem de Sant Pol han realitzat la postproducció de la banda sonora de la pel·lícula "Barcelona (un mapa)", l'últim film de Ventura Pons. L'autor de la banda sonora és el músic Carles Cases, compositor vinculat a Sant Pol, que és el creador de diverses bandes sonores per a pel·lícules com Carícies, Actrius o Amic/Amat, del mateix Ventura Pons, o de la coneguda Darkness, de Jaume Balagueró. Els estudis El Magatzem han portat a terme l'enregistrament del solistes i la mescla de la banda sonora en format surround.

Programa provisional dels Sopars-tertúlia de 2008

Divendres 18 de gener: Sopar tertúlia al voltant dels últims avenços de la biologia i la reproducció humana, a càrrec d'Anna Veiga, biòloga. (A confirmar).

Divendres 15 de febrer: Tertúlia al voltant del món del teatre, a càrrec de Vicky Peña, actriu.

Divendres 14 de març: "Els evangelis violetes", a càrrec de M. Àngels Filella i Montse Perelló, escriptores.

Divendres 18 d'abril: Tema i ponent pendents de confirmació.

Divendres 16 de maig: "Reflexió sobre Catalunya", a càrrec de Xavier Polo.

Dissabte 7 i diumenge 8 de juny: "El Catarisme", excursió cultural de cap de setmana, fora de programa. Introduïdor i organitzador: Jordi Roig (Pendent de confirmar).

Informació i inscripcions: Ramona Roura (Tel: 93 760 01 63) – Eloisa Salas (Tel: 93 760 03 25). Data límit d'inscripció: dimecres anterior a la celebració de l'acte, fins a les 21 hores.

Llibres / El conte número tretze

Títol: El conte número tretze
Autora: Diane Setterfield
Editorial: Empúries
PVP: 21.90 euros

Amb un piló de novetats sobre la taula, trio aquest llibre. Es tracta de la primera novel·la de l'autora anglesa Diane Setterfield però és bo donar una oportunitat a autors novells i, la veritat, la portada del llibre em captiva tant que decideixo endinsar-me en una nova lectura, amb l'emoció que això sempre em comporta. El veredict no triga gaire a arribar: la història em captiva de bon començament i això és bo, molt bo. Cada vegada costa més que un llibre no tan sols agradi, sinó que et captivi, que aconseguixi atrapar-te i endinsar-te en el seu món, que aconseguixi que visquis mentre llegeixes una nova experiència, un nou viatge, que et traslladis a una altra època i que coneguis tota una altra gent, tots uns altres personatges que durant uns dies formaran part també de la teva pròpia vida. Això és la màgia de la literatura, això és la màgia de la lectura i Setterfield ho aconseguix des del principi fins al final.

La història comença amb un misteri. Un volum molt valuós en una llibreria de vell que es titula "El conte número tretze" pertany a la Vida Winter, l'escriptora de moda del moment. La nostra protagonista, la filla del

llibreter, la Margaret, s'hi sent atreta després d'haver rebut una carta en què la famosa escriptora la convida a escriure la seva biografia. La Margaret, com a bona professional, decideix llegir Winter i començar per aquest volum i topa amb el primer misteri: el llibre que tria no té conte número tretze malgrat el títol, només n'hi ha dotze. Això, i el fet que Vida Winter s'ha inventat mil vides diferents que ha anat dient a diferents periodistes i que ningú sap en realitat qui és ni d'on ha sortit, empeny la Margaret a traslladar-se a casa de la famosa escriptora i compartir amb ella una vida no gens fàcil ni gens normal, una vida plena de misteris i de successos tràgics que Winter anirà abocant de mica en mica i que compondran el cos principal de la novel·la de Setterfield.

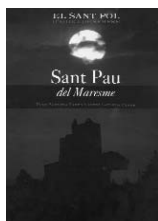
Una o diverses històries paral·leles entre Winter i Margaret acabaran d'arrodonir un llibre que capta el lector des de bon començament. Una bona novel·la que esperem que no sigui ni la primera ni l'última d'aquesta escriptora. Us la recomanem de bon grat. Bona lectura!

Marta Rocafort

llibreria
el Faristol

c/ Bruguera, 78
08370 Calella
Tel/Fax 93 769 52 08
el.faristol@retemail.es

Llibres / Sant Pau del Maresme

Títol: "Sant Pau del Maresme"
Autors: Pere i Jordi Sauleda

Ara que ens acostem de nou a la festa de Sant Pau és un bon moment per tornar a fullejar les seves pàgines. "Sant Pau del Maresme" és fins ara l'últim llibre editat pels germans Pere i Jordi Sauleda, el tercer de la col·lecció "El Sant Pol d'ahir i de sempre" iniciada sobre temes monogràfics de Sant Pol. Després de parlar-nos sobre les escoles, el tren i la punta, els germans Sauleda fan en aquesta edició un recorregut històric per l'ermita que presideix el nostre poble, des dels inicis fins als nostres dies, fent un especial esment a la festa i fira de Sant Pau. Com sempre, a les seves pàgines hi trobareu fotografies antigues i altres documents històrics, i segur que hi reconeixeu moltes cares de santpolencs d'ahir i d'avui.

Llibres / La Liua i el seu mestre...

Títol: "La Liua i el seu mestre..."
Autora: M. Pilar Lloveras
Il·lustracions: Cecília Mondaca

Un altre llibre que us recomanem és un conte escrit per una altra santpolenca, la M. Pilar Lloveras, amb il·lustracions de Cecília Mondaca. " " explica la relació d'una noia a la que li agrada pintar i el seu mestre, amb el que junts recorreran el territori català que els és més proper. Aquest conte el podeu trobar als comerços de Sant Pol, Canet i Calella.

Alimenta't bé!

Carnisseria - Xarcuteria

Ca la Teresa

Roger de Flor, 21 (Sant Pol de Mar)
Tel. 93 760 03 91
Costa i Fornaguera, 50 (Calella)
Tel. 93 766 16 59

Ca l'Ingas

Carrer Nou, 49
Tel. 93 760 05 52
08395 Sant Pol de Mar

BUFET FAIDELLA, ADVOCATS

MARIA ROSA FAIDELLA I MOLLÓ
M. EULÀLIA PUJOL I FAIDELLA
ALBERT ALABALL I MARTÍ

PROVENÇA, 273 - 5è 2ª
08008 BARCELONA
TELS. 93 215 32 22
93 215 33 12
FAX 93 487 23 59

NOU, 17
08395 SANT POL DE MAR
TEL. 93 760 30 36
FAX 93 760 30 29

**ELECTRODOMÈSTICS
PEIX**

**Venda i reparació
Antoni Peix i Manent**

Passatge de Mar, 2 · Tel i Fax 93 760 08 11
08395 Sant Pol de Mar

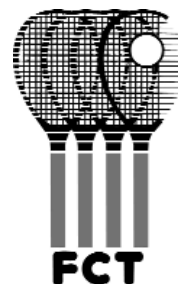

Fundat el 1970

C/ Jordi Carrasco i Azemar, 1
Tel. 93 760 21 98
08395 Sant Pol de Mar
Correu electrònic:
tennissantpol@hotmail.com

Inscrit a:

**Federació
Catalana
de Tennis**

Balanç de l'estiu esportiu

Octavi Anoro, Tècnic d'Esports de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar

Des de la Regidoria d'Esports sempre ens agrada fer una mica de balanç un cop acabada la temporada d'estiu, que és quan es concentren la gran part de les activitats lúdiques i esportives proposades des del propi Ajuntament.

Veure l'excel·lent resposta de la gent a tot allò que es proposa fa que les persones encarregades de treballar perquè una activitat es converteixi en realitat ho facin amb més gust, més ganes, dedicació i il·lusió. L'èxit de totes les propostes creiem que es produeix gràcies a un element comú en totes elles: fer i adaptar les coses a l'estil propi de Sant Pol; per i amb la gent de Sant Pol.

Com a novetat respecte anys anteriors, podem destacar que enguany s'ha portat a terme per primer cop, una Prova d'Orientació Nocturna per tota la nostra vila en col·laboració amb el Club Esportiu Grions. L'èxit de participació va ser gran i el que és més important, l'èxit de satisfacció dels participants (grans i petits, homes i dones) molt notable. No obstant, al ser el primer any sempre queden coses per millorar. Millores, que serviran per fer que l'Orientació Nocturna del 2008 sigui més divertida, més amena i més assequible per a tothom.

Amb el mar com a espectador de luxe també van tenir lloc els diferents campionats de platja. La Platja dels Pescadors es converteix en el terreny de joc del Futbol i del Volei Platja. Del futbol platja en destaquem que regnès l'esportivitat i la victòria de tot un clàssic, els Seleçao. Quan parlem del volei, ens estem referint a una activitat més que consolidada. Ja s'ha pensat en una possible ampliació (en nombre de dies i d'equips) i en un canvi de format per donar un salt de qualitat en l'activitat.

L'aeròbic i el Tai-txi populars i els Escacs formaven com cada any, part dels actes de la Festa Major. De la mateixa manera que el 3x3 de bàsquet al qual s'hi van inscriure el major nombre d'equips dels últims anys. La novetat (i creiem que millora) va estar en la ubicació de les pistes, una a la Plaça de la Punta i dues a la Pista del Nàutic. D'aquesta

manera s'interferia menys en la circulació de persones i es tenia un espai tancat per la competició, que alhora podia ser vista per tots els pares i curiosos.

D'altra banda, un cop més la Pista del Nàutic es va convertir en l'epicentre del poble durant la disputa dels tradicionals torneigs de "futbito". Quan la pilota roda sembla que el món es pari per molts. La seva salut és immillorable ja que tenen una gran acceptació popular. Tres van ser les categories amb un total de 30 equips participants. Aquest cop la pluja va alterar calendaris, però va ser més benèvola que en passades edicions.

L'Escola Esportiva, per la seva part, va tenir un èxit de participació força elevat (180 nens), fruit de la feina ben feta durant el 2006 per part de l'empresa organitzadora (Naïfar) i pel grup humà que treballa dia a dia en ella. Els participants van poder conèixer més a fons "Els Grans Herois Olímpics", que era precisament el seu centre d'interès pel 2007.

Per últim només ens queda donar les nostres gràcies més sinceres a totes les persones i entitats que fan que l'esport visqui a Sant Pol, durant l'estiu, però també durant l'hivern.

De forma personal, com a tècnic d'esports, també m'agradaria ara que per motius laborals i formatius he d'abandonar el càrrec, donar les gràcies a la gent que em va fer confiança (i em va ajudar desinteressadament) a l'inici, a cada un dels regidors que he tingut (Manolo, Jaume i Bartomeu); a tot el personal de l'Ajuntament, que sempre m'ha ajudat i que ha tingut molta paciència amb mi; a tota la família esportiva de Sant Pol i als meus pares que sempre els he tingut per donar-me un cop de mà. Sense tots ells, la tasca que bonament he intentat realitzar m'hagués estat impossible. Me'n vaig amb la gratitud cap un càrrec i cap a un Ajuntament que m'han format com a persona i que m'han donat l'oportunitat de començar a treure el cap en un món que m'apassiona, el món de l'Esport.

Gràcies per tot i fins la pròxima!

"De forma personal, també m'agradaria ara que per motius laborals i formatius he d'abandonar el càrrec, donar les gràcies a la gent que em va fer confiança a l'inici"

“Al setembre de l’any que ve espero estar a les Olimpíades de Pequín”

En Maurice Eckhard ja ens té acostumats als seus èxits. Tot i que viu al País Valencià segueix molt vinculat a Sant Pol i sempre que pot s’escapa. En una d’aquestes escapades vam poder parlar amb ell. En Maurice és un esportista d’èlit. Als darrers campionats del món de ciclisme adaptat va guanyar una medalla d’or en ruta, una de plata a la crono i una de bronze en pista. Ens ho explica tot seguit.

□ Una entrevista de ***l’Ester Roig*** amb fotografies de ***l’Ester Sauleda***

Actualment vius al País Valencià.

Sí. Ara estic vivint al País Valencià però quan vaig néixer i els primers 5 anys de la meua vida vaig viure aquí i jo sempre m’he sentit de Sant Pol. El que passa és que per temes de treball estic vivint a Paterna, al País Valencià. Però sempre que puc m’escapo com ara que tinc vacances, i també per Nadal, per Reis o per Setmana Santa, perquè Sant Pol a mi m’encanta. Tinc 24 anys i des de fa 7 em dedico a la bici, vaig començar d’una manera més seriosa a partir de l’any 2000.

Vas començar tard en això del ciclisme.

Sí, he començat bastant tard, però vaig començar una mica de rebot, perquè al final d’un estiu, quan estava en això que en diuen “l’edat del pavo”, em vaig barallar amb els meus amics que tenia fins aleshores, i arrel d’això em vaig apuntar amb la típica penya ciclo-turista del poble. Em van donar una bici, després jo ja em vaig moure per veure si hi havia esport adaptat de ciclisme, vaig anar a una cursa l’any 2000 i em vaig classificar pel campionat d’Espanya del mateix any.

El mateix any que començaves.

Sí, i vaig quedar segon d’Espanya i des d’aleshores

vaig seguir a veure fins on arribava i de moment he arribat fins aquí. Estic molt content perquè des de fa 5 anys, el nivell de ciclisme adaptat a la meua categoria ha pujat molt, perquè van arribar corredors com el meu amic Javier Ochoa, que va tenir un accident, també ha vingut a la meua categoria un anglès, un cas semblant a Ochoa, que feia bici normal i va caure. I des que ells dos van entrar, fa 5 anys, sempre que anava a un podi en un europeu o un mundial, sempre quedava tercer, i aquest any, just l’any abans de les Olimpíades de Pequín, aconsegueixo fer un or a ruta als Campionats del Món de 2007 que es van celebrar aquest mes d’agost a França.

Uns campionats que et van anar molt bé.

En aquest campionat del món vaig començar amb un bronze en pista. I, és clar, vaig començar bé, perquè en la prova de pista jo, com a molt, podia fer bronze, perquè els altres dos en aquesta especialitat van molt millor que jo. Jo el que venia amb ganes de fer era segon en la crono, perquè sempre el podi era el mateix, sempre estem els mateixos, ells dos van variant el lloc però jo sempre tercer. La meua il·lusió era fer-ho bé a la crono, i a la crono vaig fer segon i em vaig posar a plorar de l’emoció perquè aquest any

“La meua il·lusió era fer-ho bé a la crono, i a la crono vaig fer segon i em vaig posar a plorar de l’emoció perquè aquest any per mi ha sigut bastant dur, em trucaven per sortir a la nit i jo: no, que demà he d’entrenar.”

la llosa
restaurant

De dilluns a divendres: Menú de migdia
Divendres i dissabte: Sopar a la carta

abat deàs 28 - sant pol de mar
tel : 93 7600316 - www.restaurantlallosa.net

OBRA NOVA I REFORMES

C. Conxita Badia, 6
08395 Sant Pol de Mar
93 760 12 85
E-mail: BRULTAN@terra.es

BRULTAN
Promocions s.l.

saule

FINQUES
saule

FINQUES
saule

FINQUES
saule

MANUEL SAULEDA i PARÉS
Agent de la Propietat Immobiliària
Administrador de Finques
sauleda@finquessauleda.com
www.finquessauleda.com
Carrer Nou, 29
Tel. 93 760 09 16
Fax 93 760 05 96
08395 SANT POL DE MAR

Gemma Colomer Munrabà
PODÒLOGA
Col. núm. 954

Tel. 93 760 34 40
c/ Roger de Flor, 13
08395 Sant Pol de Mar
(hores convingudes)

L'ONA

llibreria - papereria
premsa - regals
llaminadures - internet
fotocòpies

Ferrocarril, 3 - Sant Pol de Mar
Tel/Fax 93 760 33 39
lonallibreria@terra.es www.lonallibreria.com

Productes Naturals i Biològics

Herbes

Detètica i Herbolari
Alimentació natural
i de conreu biològic
Cosmètica natural
Massatges
Serveis i consultes
d'Estètica i Medicina Natural
Dietes personalitzades
Astrologia i tarot
Tai-chi i Chi-kung
loga - Dansa del Ventre
Cursos i Tallers

C/ Consolat de Mar, 53 - 08395 SANT POL DE MAR - Tel. 93 760 20 85
C/ Roig i Jalpi, 2 - 08397 PINEDA DE MAR - Tel. 93 762 37 50
Av. Hispanitat, 29 - POBLENOU - 08397 Pineda de Mar - Tel. 93 766 27 35

SERRALLERIA MIQUEL CARBÓ S.L.

CARRETERA N-II, 7
08395 SANT POL DE MAR
(Barcelona)

TEL/FAX: 93 760 32 14
Mobil: 667 716 283

Finques

Finques Raimon Estrany
EXPERT IMMOBILIARI

Consolat de Mar, 24 bxs · 08395 SANT POL de Mar (Barcelona)
Tel. 93 760 12 01 · Fax 93 760 06 81
www.finquesaraimonestrany.com

“En ciclisme el que costa és entrenar, i el que no aconseguixis entrenant no ho aconseguiràs; fent cada dia el que toca el millor possible. És molt difícil, per això ara estic aquí de vacances, perquè sé que l’any que m’espera serà dur.”

per mi ha sigut bastant dur, em trucaven per sortir a la nit i jo: no, que demà he d’entrenar. Vaig fer segon i jo ja em vaig quedar content, vaig dir: mira, jo el meu treball ja l’he fet, perquè la ruta normalment a mi no em va del tot bé.

Però no sé perquè va arribar la ruta, em vaig poder escapar, després l’Ochoa em va atrapar, i vam anar els dos fins a meta i una vegada allà em va dir: vinga, passa tu que jo ja vaig guanyar fa dos dies la crono. I he guanyat el campionat del món, és veritat que em va deixar guanyar però també havia d’arribar allà amb ell, havia d’estar a davant amb ell. Per tant, en aquests mundials vaig fer un or en ruta, una plata a la crono, que és la que em va fer més il·lusió, i un bronze en pista.

Quina és la teva especialitat?

La crono.

De cara a l’any que ve com veus les Olimpíades?

Al setembre de l’any que ve espero estar a Pequín, perquè hi ha poques places però jo tinc moltes opcions. Per això jo estic tan content, perquè sempre feia bronze i just quan faig or, plata i bronze, és just un any abans de les olimpíades, a l’última competició important abans de Pequín.

Quina és la teva categoria?

Estic a discapacitats PC3, paràlisi cerebral divisió 3. Les categories van segons discapacitat, no per edat, jo de la meva categoria crec que sóc el més jove, estic competint amb gent de 40 anys. En ciclisme el que costa és entrenar, i el que no aconseguixis entrenant no ho aconseguiràs; fent cada dia el que toca el millor possible. És molt difícil, per això ara estic aquí de vacances, perquè sé que l’any que m’espera serà dur. Jo també vaig estar a Atenes, però em vaig quedar a les portes de la medalla, vaig fer un quart lloc, i m’agradaria a Pequín aconseguir la medalla olímpica, és el meu objectiu, i si pot ser m’agradaria fer plata o or a la crono, amb el permís d’Ochoa. És el meu màxim competidor però hi ha molt bon ambient.

Has de compaginar els entrenaments amb els estudis. Quantes hores entrenes al dia?

Ara he acabat tercer d’INEF a València, i aquest any que serà molt dur m’he matriculat de poques assignatures per no anar tan agobiat, ja que entreno de 2 a 4 hores diàries, arribant a 6 a vegades.

Quines ajudes reps per practicar aquest esport?

Jo, gràcies al meu resultat, tinc el document de paralímpic, que em dóna material i prou diners perquè em pugui apanyar. Per altra banda, aquest any a més he aconseguit un espònsor particular meu. És la mala sort que té l’esport adaptat, que no compta amb tantes ajudes com l’altre. Hi ha gent que potser pensa que no fem el mateix esforç, i més aviat és al revés. Jo sé que quan els polítics van anar a Atenes van al·lucinar i a partir d’aquí van veure el nivell al que estàvem i va sortir un pla nou, que no és equiparable al normal però sí que et dóna molts més avantatges, a nivell econòmic està molt millor.

Me’n recordo que quan vaig començar l’any 2001, la primera vegada que vaig sortir a Europa a competir vaig quedar campió d’Europa i em van donar una misèria. Ara amb el que em donen em puc preparar millor, per Pequín potser me n’he d’anar a algun lloc a entrenar, i almenys ara amb el ciclisme m’autofinancio jo mateix, i amb els diners que em sobren quan puc faig vacances.

I de cara al futur?

Aquí mateix tinc les olimpíades i després no ho sé. Acabar la carrera i continuar millorant i de moment... fins que em cansi. I és que a mi la bici m’agrada molt, ja sigui per carretera, mountain bike o el que sigui. A vegades me’n vaig a passejar amb la bici i m’ho passo la mar de bé. Ho he fet des de petit, sobretot perquè allà on vivim a València és una urbanització on al costat sempre em tingut un bosc, i des de petit sempre he anat en bici amb els meus amics.

Potser també perquè per la meva discapacitat sempre m’han costat més altres esports com el futbol o el bàsquet, que necessiten una coordinació més fina, o córrer o l’equilibri..., en canvi la bici sempre m’ha agradat i com que és un esport més de resistència sempre estava més equiparat als altres. I la veritat és que disfruto molt anant en bici.

Sant Pol ART

Galeria

Marcos a mida
Riera 6-7 SANT POL DE MAR
Tel. + Fax: 937 603 204
www.santpolart.com / e-mail: gypsy@retemail.es
Horari: Dimarts a dissabte: 11 a 14 i 17 a 20h.
Diumenges i festius: 11 a 14h.

Pintura, Escultura, Ceràmica
Fons d'art i exposicions periòdiques
Restauració d'obres d'art
Materials i eines per a belles arts
Complements i regals d'art.

Transports Saltó

C/ Maria Pi, 15
08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)
Tel. 667 426 150 / 667 426 151

ANAHAIR

PHYLOSOPHY AREA

Dr. Riera Vaquer, 7
08395 Sant Pol de Mar
tel. 937 604 679
anahair@anahair.es

ANAHAIR us desitja **un Felic 2008 !**

El bàsquet a Sant Pol de Mar ho intenta de nou

Fotos: Pito Estol

Avui en dia, l'esport base rei a Sant Pol, com tothom sap, és el futbol. Més de cent nens i nenes es vesteixen de blancs i vermells cada cap de setmana. Això, però, no ha de significar que no hi hagi cabuda per cap altre esport de base que no sigui el futbol. Hi ha la necessitat que diferents col·lectius, persones i entitats fomentin altres pràctiques esportives. Un clar exemple el tenim en el bàsquet.

Des de fa dos anys, un grup de pares, de nenes i nens es mostren molt il·lusionats practicant el bàsquet sense haver de marxar de Sant Pol. Aquest és, justament, el temps que portaven entrenant un dia per setmana al poliesportiu municipal.

Després d'aquest període, però, van decidir entre tots que un club de bàsquet a Sant Pol de Mar era possible amb ganes, il·lusió i empena. I així, sense por, amb els nens que ja participaven cada divendres i amb nouvinguts ha començat a donar els seus primers passos el Club de Bàsquet Sant Pol 07. Un club-escola que neix com a resposta a les necessitats de molts nens i nenes als que els hi agrada l'esport de la cistella.

Des d'inicis del mes d'octubre, l'Escola de Bàsquet de Sant Pol entrena dos dies per setmana (dimecres i divendres) en cada una dels 4 equips que s'han format. Aquests equips es distribueixen en un equip mixt de Pre-Mini (nascuts 98-99), en un equip mixt de Mini (nascuts 96-97) i en dos equips infantils (nascuts 94-95), un de nens i l'altre de nenes.

D'ara fins el desembre es té previst que es juguin partits amistosos per anar rodant els equips ja que al mes de gener es començaran a jugar partits de competició.

Darrere aquest moviment hi ha un grup de pares i col·laboradors que d'una forma desinteressada estan tirant el projecte endavant sense defallir. Molts d'ells, fins i tot, s'han tret o estan en procés de treure's el carnet d'entrenador al que obliga la Federació Catalana de Basquetbol.

L'Ajuntament, per la seva part, cedeix la instal·lació de què disposa (el poliesportiu), tota la seva infraestructura, algun del material necessari per començar de 0 i a partir de l'any 2008 el suport econòmic.

Esperem que aquest enèsim intent de fomentar el bàsquet a Sant Pol pugui tirar endavant pel bé de tothom. Amb la il·lusió i ganes que s'hi està posant segur que el projecte arriba a bon port. Ja és hora que tots puguem celebrar els primers bàsquets del Club de Bàsquet Sant Pol 07!!!

“Des de fa dos anys, un grup de pares, de nenes i nens es mostren molt il·lusionats practicant el bàsquet sense haver de marxar de Sant Pol. Aquest és, justament, el temps que portaven entrenant un dia per setmana al poliesportiu municipal.”

Les teves fotos

Segur que tots teniu aquella foto del viatge de fa dos anys, de les onades del mar a l'hivern, o potser la silueta de Sant Pau, la mirada del teu fill... aquella foto que us encanta però que teniu guardada en alguna capsa. És hora de treure la pols a aquestes fotografies i compartir-les amb tots nosaltres.

Busca la teva foto preferida i envia-la a l'ENS (ens@santpol.org / C/ Manzanillo, 17). Anirem publicant les que ens envieu i un dia... qui sap? Potser en sortirà alguna exposició.

En aquest número publiquem les fotos guanyadores del III Concurs de Fotografia Digital convocat per l'Ajuntament.

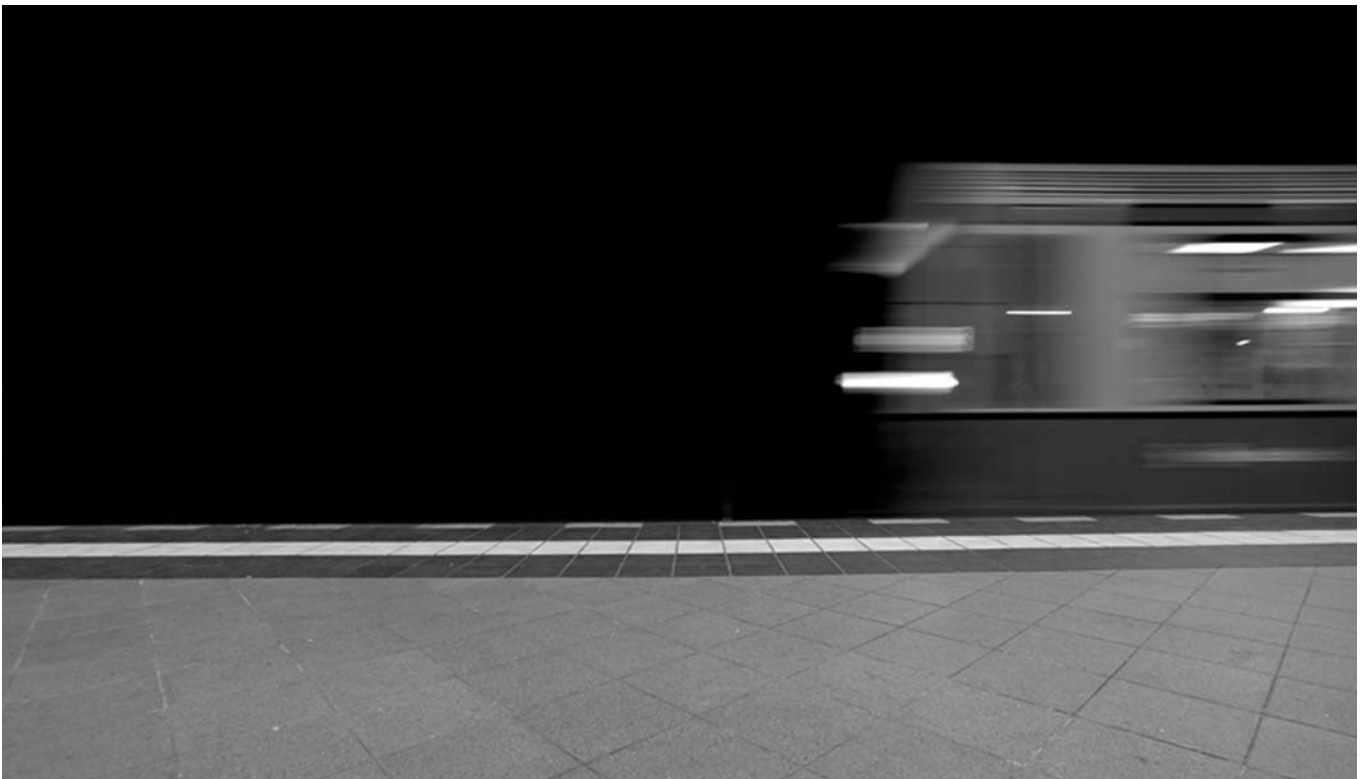
El grafiti
Manel Parera Sala, 34
anys (Mataró)

Seqüència
Guillem Zuazola
González, 19
anys (Sant Pol)

Venarés
Roser Rovira Costa, 32 anys (Mataró)

El metro
Roser Rovira Costa, 32 anys (Mataró)

Sant Pau

Sandra Marsa Torrent, 27
anys (Sant Pol)

Saltes?

Marta Campeny
Castellà, 28 anys
(Calella)

Retratant la font

Roser Rovira Costa, 32
anys (Mataró)

**Església, Sant Pau,
les Torretes i la
Cabra**

Pere Font Sagristà,
23 anys (Sant Pol)

Final del camí
Santiago Flores
Giménez, 29 anys
(Mataró)

Encisadora decadència
Oriol Aubets Collados, 33 anys
(Sant Pol)

107.2 FM

www.radiolitoral.org

Tel.93 760 46 46

ràdio litoral

Novetats 07/08

Ràdio Litoral, en aquesta nova temporada 2007-2008, aporta novetats en la seva programació i recupera programes d'èxit d'altres temporades.

A les últimes incorporacions com l'espai "Músiques del Litoral" d'en Jordi Sánchez i el programa quinzenal de l'Andreu Coll "Mirall Radiofònic" (on per cert, es recorden talls d'altres programes emesos per l'emissora), i a l'espera de la reincorporació d'en Toni Escandell amb la "Jamsession", aquesta temporada recuperem el programa d'esports dels dilluns, "Dillunsports", que s'emet a les 8 del vespre amb Jordi Clos i la col·laboració de Ferran Xumetra.

També recuperem l'equip de l'"On et penses que vas" amb en David Domínguez al capdavant, que estrena un nou espai a la mateixa hora d'abans, divendres a les 9 del vespre, anomenat "La millor nit de la teva vida". Aquest fet dona peu al canvi d'horari de l'Ignasi Oller i la seva "Connexió Llatina", que es passa ara a emetre els dissabtes a les 6 de la tarda. També els dissabtes a la tarda, a les 4 teniu un nou espai dedicat al folk amb Rafel Dos Santos, s'anomena "Kosmos".

També s'allarga la durada de la "Cova del Country", que passa a dir-se "Club del Country" i dura una hora, d'11 a 12 els diumenges al matí. No ens oblidem, finalment, de recordar que ara "el Santoral" no tan sols s'emet a les 12:50 hores diàriament, abans de "L'informatiu", sinó que també surt cada dia a les 8:30 hores del matí.

Hi ha encara nous espais a l'espera per incorporar-se a la programació, un en que els Colors seran els protagonistes i que està elaborant un bon grup de gent i un altre que segurament s'anomenarà Històries de l'escriptor Josep M. Rodríguez.

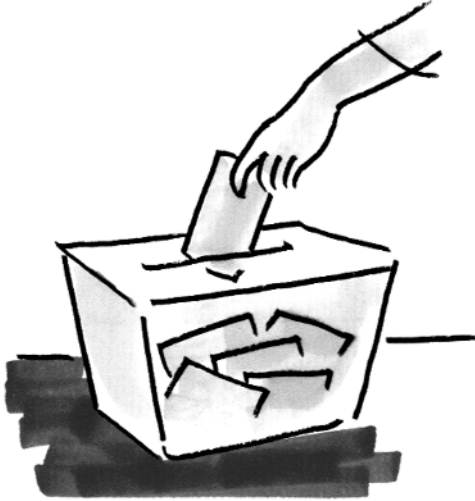
Amb els programes que continuen a la graella i aquests nous intentem tenir una programació agradable per a tothom. Si més no, aquesta és la nostra intenció. Des d'aquí volem recordar-vos que, com ja sabeu, la Ràdio sempre està oberta a noves incorporacions i nous programes.

Amb els programes que continuen a la graella i aquests nous intentem tenir una programació agradable per a tothom. Si més no, aquesta és la nostra intenció. Des d'aquí volem recordar-vos que, com ja sabeu, la Ràdio sempre està oberta a noves incorporacions i nous programes.

La Graella de Ràdio Litoral

	DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
9 h	SELECCIÓ	SELECCIÓ				FENT DISSABTE	
10 h	LITORAL	LITORAL	SELECCIÓ	SELECCIÓ	SELECCIÓ		A TOC DE COBLA
11 h	Men MAJÚSCULES	Men MAJÚSCULES	LITORAL	LITORAL	LITORAL	REVIVAL 80	LA COVA DEL COUNTRY
12 h					ST.POL A TOTHORA		
13 h	L'INFORMATIU	L'INFORMATIU	L'INFORMATIU	L'INFORMATIU			SELECCIÓ LITORAL
13,30 h	SELECCIÓ LITORAL	SELECCIÓ LITORAL	SELECCIÓ LITORAL	SELECCIÓ LITORAL	SELECCIÓ LITORAL		
16 h						KOSMOS	

17 h							
18 h	MIRALL RADIOFÒNIC			RECORDANT EL PASSAT	SONA BÉ	CONNEXIÓ LLATINA	
18,30 h		AHIR i AVUI					REPETICIÓ PROGRAMES
19h			EL RODAMÓN	COSES DE L'IDIOMA			
19,30 h							
20 h		RADIO-ASSOCIACIÓ		JAMSESSION	CINEMA A CASA	SELECCIÓ LITORAL	SELECCIÓ LITORAL
20,30 h			COMARQUES				
21 h	RITMES DE SEMPRES	MUSIQUES DEL LITORAL		SELECCIÓ LITORAL	LA MILLOR NIT DE LA TEVA VIDA		
22 h		SELECCIÓ LITORAL			RITMES DE SEMPRES		
23 h			SELECCIÓ LITORAL				
00 h	SELECCIÓ LITORAL				SELECCIÓ LITORAL		

El bé més preuat de Sant Pol de Mar

És la seva platja! Ja ho era fa alguns anys quan, en un escenari de treball i progrés, l'alcalde de l'època va ser desterrat del poble per defensar els interessos dels pescadors per sobre dels de l'empresa del ferrocarril de l'època. Malgrat la seva construcció, en dies de temporal podien pujar les barques fins a la tercera via fèrria, si no hi havia platja. I també ho és ara com a destinació turística i d'esbarjo!

La nostra platja és un problema recurrent que ha passat per diverses vicissituds al llarg del temps; segons d'on vénen els temporals, en treuen sorra o en deixen. Actualment es pot dir que està en franca regressió perquè cap autoritat local s'ha enfrontat a aquesta problemàtica de manera decidida, per manca de coneixements i de visió de futur.

El Ministerio de Medio Ambiente, però, sí que vol tirar endavant un projecte que no és res més que una ensarronada per construir una nova escullera de protecció de les vies del tren i, a més, intenten «engatosar-nos» fent-hi a sobre una passera. I la nostra platja, com quedarà? El projecte no en parla. Les grans corporacions defensen estrictament els seus interessos, i els santpolencs hem de defensar els nostres: la platja, per sobre dels interessos de la RENFE i les seves vies fèrries.

Això és el que hem fet, sensibilitzats per la plataforma ciutadana Sant Pol un Poble i per un home de la terra —o

C/ Tobella, 36, 1r 2a
08395 Sant Pol de Mar
El Maresme (Barcelona)
Telèfon 937600874
<http://www.junts.cat>

més ben dit del mar—: en Ramon Tarridas, de «Cal Banyista».

Es va conformar, doncs, un moviment contra la passera i a favor de les platges, d'una banda a nivell civil i, d'altra banda, a nivell polític, que ha desembocat finalment en l'aprovació, per unanimitat en un Ple Municipal, de la paralització del projecte mal anomenat "Rehabilitació del Front Marítim de Sant Pol de Mar".

Una victòria sense precedents en la història local, si se n'exclou el POUM, fruit de la lluita cívica, democràtica, tenaç, pacífica i festiva d'un Poble.

Potser, doncs, Sant Pol podrà seguir gaudint de la sorra gruixuda de sauló, banyada per tots els temporals, que sempre ha estat tan peculiar a les nostres platges.

Però no serà pas perquè el nostre Equip de Govern s'hagi identificat en la defensa d'aquest patrimoni, sinó més aviat perquè, empesos per la pressió popular, s'han vist obligats a afegir-s'hi per la por de ser desterrats, com ja va passar fa molts anys, dels llocs que ocupen, encara que per altres motius totalment oposats als d'aquella època.

Jaume Vilà Nualart
(Secretari polític de Junts per Sant Pol)

La renovada política municipal

La irrupció d'ICV en el panorama polític de Sant Pol ha estat l'autèntic dinamitzador de l'acció municipal dels darrers mesos.

ICV és al centre de la vida política del poble; però no hi és per afany de protagonisme, hi és per un exercici de compromís, hi és per coherència amb el seu programa, hi és perquè la gent d'ICV es preocupa de veritat pel futur de Sant Pol.

Tenim vocació de govern, d'incidir en les accions que es portin a terme i dels compromisos que s'adquireixin, de vetllar "des de dins" perquè les coses es facin des de nous criteris i prioritats. I a hores d'ara aquests nous criteris ja es comencen a notar.

En els primer mesos, aquesta legislatura ha pogut semblar molt igual a les passades: hem hagut de treballar sobre temes aprovats per altres governs i hem hagut de fer front a un ambient polític enrarinat; però si ens ho mirem amb deteniment descobrim que és una legislatura amb criteris i prioritats profundament renovades. I ha estat ICV qui ha liderat aquesta renovació de la política municipal.

Mai com en els darrers mesos s'ha parlat tant. Qui pot dir que la gent d'ICV no ha estat oberta al diàleg? Ningú que no vulgui sinó fallar a la veritat. A vegades, el diàleg ha mostrat més el desacord, sí, però sempre s'ha pogut parlar amb proximitat amb la gent d'ICV. I, passat el temps, moltes d'aquelles discussions irades s'han anat convertint en converses constructives i en comissions de treball. No és un èxit nostre, és l'èxit d'una manera d'entendre la política. Des

del diàleg es treballa millor pel futur de Sant Pol.

Qui pot dir que la gent d'ICV no ha treballat amb una profunda implicació sobre les decisions més importants que s'han pres? Ningú que no vulgui sinó fallar a la veritat. A vegades hem viscut situacions tenses, però ICV sempre ha estat allà, fent acte de presència i fent pedagogia. Hem explicat, rectificat i confirmat els nostres arguments; però, sobretot, hem escoltat els arguments dels altres. Ens hem reunit amb partits, associacions i plataformes, buscant la proximitat i no la discòrdia. I, passat el temps, moltes d'aquelles situacions conflictives s'han acabat convertint en voluntat d'entesa. Avui, les diverses veus de Sant Pol, criden menys i s'escolten més. Avui es treballa millor pel futur de Sant Pol.

I ara és quan comença una nova etapa. Ara que hem desbloquejat i ressituat l'herència, ens encaminem cap a nous reptes des d'una nova perspectiva.

No us parlarem de passeres, de ROMS, de POUMS, ni de pressupostos; perquè d'això n'hem de parlar entre tots.

Volem parlar-vos de com treballar per un Sant Pol més social i sostenible. Aquesta és, nogensmenys, la nostra voluntat i el nostre compromís polític: fer Sant Pol des del diàleg i no des de la crispació, fer Sant Pol des de la participació i no des de l'aldarull, fer Sant Pol des de la constatació d'allò que tenim en comú i no des d'allò que ens diferencia.

Nova executiva local

Aquesta tardor, tal i com estableixen els nostres estatuts, a la secció local d'Esquerra Republicana hem hagut de renovar els càrrecs de l'executiva.

Reunits en assemblea, el fins ara President Joan Arnés va comunicar que renunciava presentar-se a la reelecció, per tal de poder dedicar-se plenament a les noves responsabilitats, derivades de l'actual pacte de govern: la tercera Tinença d'Alcaldia i les regidories d'Hisenda, Règim Intern, Noves Tecnologies i Serveis Socials. Així que, després de consultar entre la militància, es va decidir per assentiment que el militant Toni Escandell esdevingués el nou president de la secció local i formés la nova executiva, quedant definida d'aquesta forma:

President: Toni Escandell
Secretaria d'Organització: Núria Roig
Secretaria de Política municipal: Albert Font
Secretaria de Finances: Antoni Quintana
Secretaria de la Dona: Maria Rosa Puig
Secretaria de Comunicació: Joan Borrell
Portaveu Municipal: Joan Arnés

Des d'Esquerra de Sant Pol volem agrair al president i l'executiva sortint la feina feta durant els darrers anys i donar l'enhorabona a la nova executiva i al nou president, desitjant-los els màxims èxits en aquesta nova responsabilitat.

Treballant pel poble... des de l'oposició

Per aquells que entenen el treball d'oposició com contradir el que decideix el govern, per aquells que pensen que només el govern fa coses, per a qui considera que cal dir sí a tot, pels que pensen que cal deixar fer sense dir res i per a qui ens acusa de denunciar tot el que és denunciabile...volem dir-vos: **l'oposició té un paper primordial en el funcionament no viciat de qualsevol actuació democràtica. Representa sovint, com en el cas de Sant Pol, la majoria de les aspiracions del total de votants i mereix ser escoltada.**

Durant els darrers mesos, en compliment del que establia el nostre compromís programàtic, volem recordar-vos que hem demanat:

- es preservi el litoral i es facin els corresponents estudis de batimetria, corrents marins, aportació de sorra,... amb la finalitat de buscar possibles solucions a la rehabilitació de les platges (actuació prèvia a qualsevol altra com la construcció de passeres, passeigs marítims,...).
- se sol·licitin les corresponents subvencions per a la disminució de la contaminació lumínica, neteja de lleres,...

PSC
Agrupació Local de Sant Pol de Mar
Mas Turpí
08395 Sant Pol de Mar

PSC

- s'adeqüin sous i gratificacions a la legalitat vigent i s'acompanyin de les corresponents deduccions fiscals, com les que s'apliquen a la resta de vilatans.
- es doni compliment a la llei de protecció d'animals (alguns delictivament han estat enverinats).
- es doni compliment a la legalitat urbanística, en cas que s'hagin comès determinades infraccions, i es faciliti la corresponent informació, a la qual tenen dret tots els vilatans i vilatanes, sobre la fonamentació de les actuacions de govern i tècnics.
- hem advertit del pèssim estat de la nostra massa forestal (especialment del Pi del Soldat, arbre emblemàtic que dona nom a la nostra Llar d'Infants Municipal) per tal de cercar les millors solucions.

A favor de la transparència, contra els escrits sense resposta i la retirada dels punts de l'ordre del dia dels plens de l'Ajuntament, el PSC contraposa i contraposarà la fermesa en la defensa del seu compromís de treballar per un Sant Pol millor perquè, com ja hem dit abastament, no costaria tant.

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya

Catalan Holidays BUSCA

CASAS Y PISOS

de muy buena calidad y con piscina
para nuestra clientela europea de
poder adquisitivo alto

¿ES USTED PROPIETARIO DE UNA VIVIENDA QUE DESEA ALQUILAR TEMPORALMENTE?

Aquí tiene algunos detalles importantes de nuestra oferta:

- Flexibilidad - Ud. decidirá la disponibilidad de su vivienda
- Hasta 1900 €/semana para casas con piscina según ubicación
- Pagos puntuales de los alquileres antes de la llegada del cliente
- Catalan Holidays no le pide exclusividad durante todo el año
- Profesionalidad - CH solo se dedica al alquiler de temporada
- Promoción gratuita de su vivienda en 14 países europeos

Solicite más información:

Catalan Holidays

Catalan Holidays, S.L.

C/ Santa Victoria, 11 - 08395 Sant Pol de Mar

Tel: 902 945 380 - 610 88 33 00

e-mail: propietarios@catalanholidays.com

www.catalanholidays.com

LEPANT CENTRE **Cos i ment**

**CENTRE DE SERVEIS
LLOGUER DE DESPATXOS I SALES
TOTALMENT EQUIPADES PER
PROFESSIONALS DE LA SALUT**

TERÀPIES

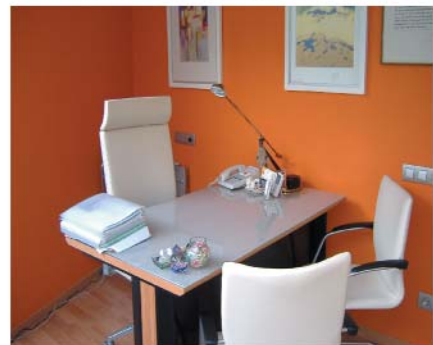
Naturopatia - Homeopatia - Fisioteràpia
Logopèdia - Osteopatia - Urologia
Psicologia - Counselling - Massatges
Medicina Xinesa - Acupuntura
Psicologia (EMDR) - Psiquiatria - Ozonoteràpia
Altres teràpies: consultar web

ACTIVITATS

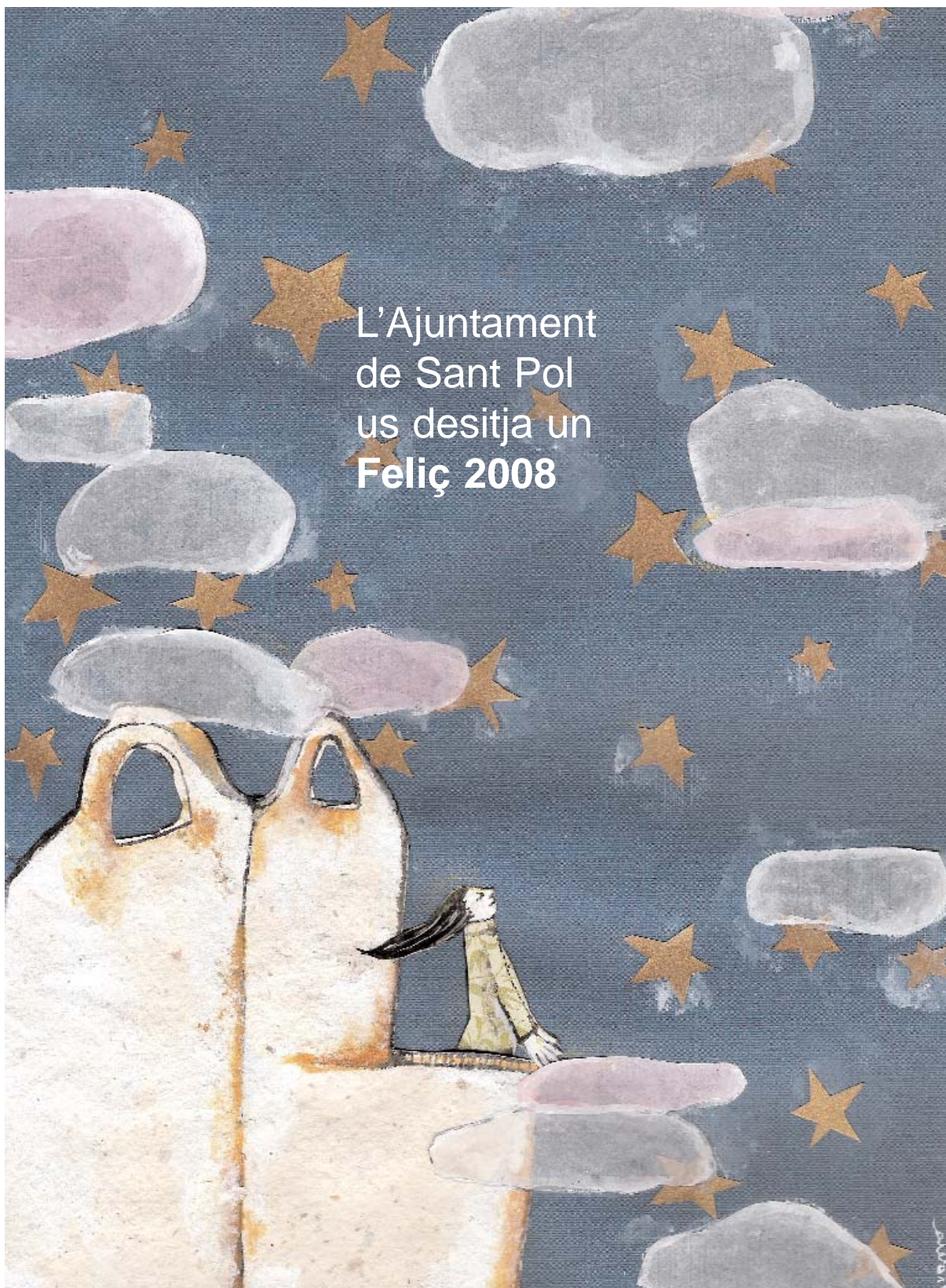
DANSA DEL VENTRE
TAI-CHI CHI KUNG - IOGA
VINE A PROVAR 1 CLASSE GRATIS!!!

Nova adreça!

c/ Gravina, 6 - Local 3 - 08301 MATARÓ - Tel. 93 790 62 98

bustia@lepantcentre.net
<http://www.lepantcentre.net>

**FRANQUEIG
CONCERTAT
02 / 1401**